Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

PORT PAYE' HELLAS
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 2 ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΤΑ
ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ 138/97 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ 2
ΚΩΔΙΚΟΣ 4045

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

ΟΙΚΙΣΜΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ & ΔΕΝΔΡΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ - ΔΕΝΔΡΩΝ ΚΥΜΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ετος ίδρυσης 1977-Γραφεία: Ανδρονιάνοι Κύμης Εύβοιας Τ.Κ. 34003 • Τηλ.-Fax: 210 2480921, 6972318912 • Fax: 210 2474432

Έτος 13ο • Αριθμός Φύλλου 75 • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάϊος 2010 • Τιμή φύλλου 0,01 Ευρώ • www.andronianoi.gr • e-mail: ps_andronianon@yahoo.gr

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 7/8/2010 ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΡΑ ΒΕΡΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΗΣ

Οι εκδηλώσεις του Συλλόγου μας έχουν ξεκινήσει. Μπορούμε να πούμε πως σιγά σιγά ξεφεύγουμε από το να οργανώνουμε εκδηλώσεις μόνο το καλοκαίρι. Έτσι μετά την επιτυχημένη έκθεση έργων αγιογραφίας του μέλους του Δ.Σ. κ. **Αντώνη Βλαχαντώνη,** αυτές τις μέρες λειτουργεί η έκθεση παιδικής δημιουργίας στην αίθουσα Ν. ΚΩΤΣΗΣ στο Δημοτικό σχολείο Ανδρονιάνων στο κλείσιμο του τρίτου εκπαιδευτικού έτους του τμήματος. Τους επόμενους μήνες με κορύφωση το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου θα πραγματοποιηθούν στο χωριό μας αρκετές και ποικίλες εκδηλώσεις πέρα από **το πανηγύρι μας της 7/8/2010.** Το σχετικό πρόγραμμα ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες και θα ακολουθήσει σχετική ενημέρωση στο χωριό, στο site μας και μέσα από ΜΜΕ. Μπορούμε πάντως να ανακοινώσουμε την οργάνωση ενιαίας έκθεσης έργων συγχωριανών μας αυτοδίδακτων δημιουργών και έκθεσης παλαιών φωτογραφιών την πρώτη βδομάδα του Αυγούστου. Πρόβλημα έχουμε στη διοργάνωση πανηγυριού στο σχολείο στα Δένδρα μετά την περίφραξη του όμορου με το σχολείο οικοπέδου από τον ιδιοκτήτη του. Ενέργεια που δημιουργεί και ευρύτερα προβλήματα άνετης πρόσβασης στο σχολείο για άλλους λόγους όπως για

την αναγκαία και οφειλόμενη επισκευή του. Πιστεύομε και προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα έτσι που το πανηγύρι να οργανωθεί και φέτος με μεγαλύτερη μάλιστα επιτυχία. Η συμμετοχή των μελών και φίλων, μας είναι χρήσιμη και μας δίνει κουράγιο για τη συνέχεια που είμαστε υποχρεωμένοι εμείς να δώσουμε, εμείς να απαιτήσουμε.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ- ΔΕΝΔΡΩΝ

ΣΧΕΔΙΟ "ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ" ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΠΑΣΧΑ 2010

Παρότι φέτος το Πάσχα ήταν πολύ νωρίς ο καιρός βοήθησε να περάσουμε αυτές τις άγιες ημέρες πολύ καλά.

Όλες οι ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας ήσυχες, ήρεμες και γλυκές. Γλυκιά και η βραδιά της Μεγάλης Παρασκευής όπου έγινε η περιφορά του Επιταφίου με πλήθος κόσμου όπως κάθε χρόνο.

Το ίδιο και το βράδυ της Ανάστασης. Μετά το «Χριστός Ανέστη» μέλη του Προοδευτικού Συλλόγου του χωριού μοίρασαν όπως κάθε χρόνο από ένα κόκκινο αυγό και πασχαλινά κουλούρια σ' όλο τον κόσμο ανταλλάσσοντας ευχές με όλους.

Φωτογραφίες στην σελ. 5

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Απλά, λιτά και με τον σεβασμό που αρμόζει το χωριό μας γιόρτασε και τίμησε την επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821. Αν και την ημέρα εκείνη δεν είχαμε ιερέα, γιατί ήταν η μέρα του να λειτουργήσει στο γειτονικό μας Βίταλο, τελέσθηκε μόνο δοξολογία στον Ιερό Ναό των Εισοδίων του χωριού μας. Κατόπιν της εκφώνησης του λόγου του διδασκάλου **Ιωάννη Κοντού** όλοι μετέβησαν στο καταστόλιστο με γαλανόλευκες σημαίες Ηρώον όπου τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατατέθηκαν στεφάνια από τους αρμόδιους φορείς του χωριού μας. Ευχάριστη και αισιόδοξη νότα η παρουσία μικρών παιδιών που δύο απ' αυτά, τα εγγόνια του **Γιάννη Μυλωνά,** απήγγειλαν ποιήματα.

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Αιδεσιμότατε, κυρίες και κύριοι.

Το μοναδικό ιστορικοθρησκευτικό μείγμα της Εθνεγερσίας της 25ης Μαρτίου και του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου παγιώνεται ολοένα και περισσότερο με την πάροδο του χρόνου σε σύμβολο που συμπυκνώνει ιδίως:

Συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφορούμε τους φίλους και συγχωριανούς μας για την εκδρομή στην Ιταλία (17-23/7/2010) ότι οι συμμετοχές ολοκληρώθηκαν και συμπληρώθηκαν και οι 60 θέσεις. Ευχαριστούμε πολύ για την ανταπόκρισή σας.

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου

Φίλοι των Ανδρονιάνων να επισκέπτεστε την ιστοσελίδα μας www.andronianoi.gr για περισσότερη και γρηγορότερη ενημέρωση

Επίκαιρα

Πάλι το οικονομικό
το πιο μεγάλο θέμα
μας ταλανίζει όλους μας
αυτό δεν είναι ψέμα.

Το ευρώ και το δολάριο
δίνουν μεγάλη μάχη
μεσ' την παγκόσμια αγορά
ποιος την πρωτιά θε νάχει.

Εμπόροι και βιομήχανοι
μα και πετρελαιάδες
το κόσμο ξεζουμίσανε
οι παλιομασκαράδες.

Η φτώχεια αγωνίζεται
βοήθεια ζητάνε
κι άλλοι το χρήμα κλέβουνε
και κατασπαταλάνε.

Τα δάνεια που παίρνουμε
είναι χαμένοι κόποι
και τα λεφτά τα πέρνουνε
πάλι οι κερδοσκόποι.

Οι Ευρωπαίοι και η Τρόικα
και Διεθνές Ταμείο
με τόνα χέρι δίνουνε
και παίρνουν με τα δύο.

Λιτότητα περικοπές
ζητάνε οι εταίροι
και που θα πάει το κακό
κανένας δεν το ξέρει.

Τη φόρα αυτή που πήρανε
θα μας εξαφανίσουν
τριακόσια χρόνια σίγουρα
πίσω θα μας γυρίσουν.

Συντάξεις δώρα κόψανε
ωραίο τρόπο βρήκαν
οι κλέφτες που τα κλέψανε
στη φυλακή δεν μπήκαν.

Όλα τα λάθη και οι κλεψιές
που έκανε η γενιά μας
αύριο θα τα πληρώσουνε
τα ίδια τα παιδιά μας.

Γιάννης Καλαμπαλίκης
Σόλιγγας

Αυτοί που έφυγαν

• Κάθε φορά που φεύγει ένας νέος άνθρωπος από κοντά μας ευχόμαστε να είναι ο τελευταίος. Έρχεται όμως η σκληρή πραγματικότητα να μας διαψεύσει.

Έτσι άλλη μια φορά ένας άδικος και πρόωρος θάνατος χτύπησε και βύθισε στο πένθος άλλη μια οικογένεια του χωριού μας.

Στις 28/5/2010 κόπηκε το νήμα της ζωής για τον **Παναγιώτη Χρηστίδη** γιό του Κώστα και της Ρεγγίνας Χρηστίδη **ετών 27.**

Ο Νότης, έτσι τον έλεγαν όλοι, ύστερα από ένα ατύχημα πάλεψε σκληρά στο κρεβάτι εντατικής μονάδας για οκτώ μήνες να κρατηθεί στη ζωή. Δυστυχώς δεν τα κατάφερε.

Τον άτυχο νέο συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία του στο Νεκροταφείο Άνω Λιοσίων πλήθος κόσμου στις 31/5/2010.

Βουβά συμπαραστεκόμεθα στους τραγικούς γονείς Κώστα και Ρεγγίνα μιας και ξέρουμε ότι κανένας λόγος παρηγοριάς δεν μπορεί να απαλύνει τον πόνο τους.

Στις 7/62010 έφυγε από τη ζωή ξαφνικά ο **Δημήτριος Αντ. Βελλισαράκος** ετών 74.

Είχαν πάει όπως κάθε χρόνο με τη σύζυγό του Ελένη να περάσουν το καλοκαίρι στο χωριό που τόσο αγαπούσαν. Η μοίρα όμως είχε άλλα σχέδια γι' αυτόν. Έτσι έκπληκτοι μάθαμε ένα πρωί ότι ο Δημήτρης του Αντωνάκη έφυγε για το μεγάλο ταξίδι.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια στη σύζυγο και στα παιδιά του. Θα μας λείψει από το χωριό και από τη γειτονιά μας.

Χ.Π.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Μνημόσυνο ετελέσθη στο Ι.Ν. Αναλήψεως Κορωπίου για την συμπλήρωση ενός χρόνου από τότε που έφυγε από κοντά μας ο **Κων/νος Παπακωνσταντίνου** συζ. Φίλης Κοντού (κόρης του Μάκη).

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Τρίμηνη πολιτιστική
και κοινωνική
έκδοση του Προοδευτικού
Συλλόγου Ανδρονιάνων
- Δένδρων Κύμης Εύβοιας
Ανδρονιάνοι Κύμης Εύβοιας
Τ.Κ. 34003
Ιδιοκτήτης:
Προοδευτικός Σύλλογος
Ανδρονιάνων Εύβοιας
Εκδότης-Διευθυντής
Σταμάτης Δ. Σπύρου
Πρόεδρος
Τηλ: 22210 75197
Κιν: 6932661355

Συντακτική Επιτροπή
Υπεύθυνοι ύλης:
Σταμάτης Δ. Σπύρου
Χριστίνα Π. Πουλοπούλου
Γιώργος Θ. Δήμος
Αντώνης Ε. Βλαχαντώνης

Ηλεκτρονική σχεδίαση
- Στοιχειοθεσία - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον
Τηλ: 210 2625277
- 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

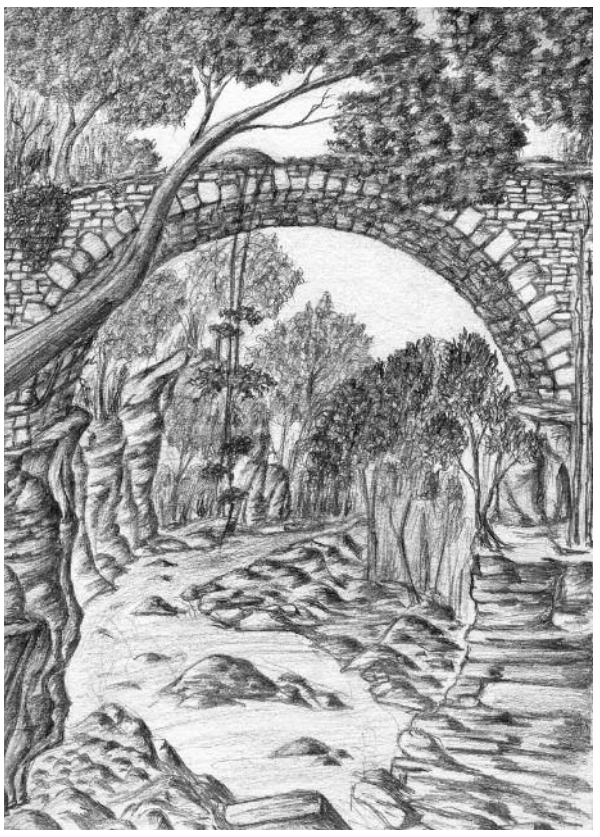

Μύλος Σαντά Ανδρονιάνικο γιοφύρι
Έργο του Γιώργου Δήμου

Αναμνήσεις

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γιάννη Καλαμπαλίκη (Σόλιγγα)

Η αυτοβιογραφία μου

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Η δουλειά αυτή συνεχίστηκε πολύ καιρό, μια λέει της μάνας μου σήμερα δεν θα πάμε στο βουνό θα κατέβω στην Αθήνα να δω τι θα κάνω με την σύνταξη. Στείλε το Γιάννη να μου φέρει γάλα και λίγο φαΐ θα τον περιμένω το απόγευμα στα Πατήσια στο φούρνο που δίναμε τα ξύλα. Το βράδυ θα μείνω εκεί να μην ανεβοκατεβαίνω γιατί πονάνε τα πόδια μου. Το απόγευμα με το φαγητό πήρα το δρόμο εκεί που μου είχε πεί ότι θα με περιμένει. Την διαδρομή την είχα μάθει πολύ καλά γιατί είχα πάει πολλές φορές.

Όταν έφτασα στο φούρνο απέξω ήταν ένας με ένα καροτσάκι μέσα ήταν ξαπλωμένος κάποιος άνθρωπος και γύρω ήταν συγκεντρωμένος κόσμος και ένας Ιταλός, σκέφτηκα κάποιος θα πέθανε, το φαινόμενο αυτό το συναντούσες πολύ συχνά. Κοίταξα να βρώ τον πατέρα μου αλλά πουθενά, πήγα προς τους συγκεντρωμένους να ρωτήσω και βλέπω τον πατέρα μου στο καρότσι ξαπλωμένο. Πήγα κοντά και άρχισα να κλαίω, μου είπαν πως ήταν μια ζάλη και θα περάσει.

Μόλις με είδε ήθελε κάτι να μου πεί αλλά δεν μπορούσε και τα μάτια του κλαίγανε. Με την βοήθεια του Ιταλού όπως ήταν στο καροτσάκι τον πήγαμε στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα. Πήγα πήρα και την μητέρα μου και μας είπαν οι γιατροί πως είχε εγκεφαλικό. Του έκαναν κάτι ενέσεις και είπαν της μητέρας μου αν δεν συνέλθει θα τον πάτε στο σπίτι να πεθάνει.

Δυστυχώς δεν έγινε τίποτα, τον πήγαμε νύχτα στο σπίτι και πέθανε. Η απελπισία μας ήταν μεγάλη και φοβόμασταν ότι θα έχουμε το ίδιο τέλος.

Την άλλη μέρα με την βοήθεια των γειτόνων τον βάλαμε στο καρότσι και τον κηδέψαμε στο νεκροταφείο στις Κουκουβάουνες. Μετά από δυο μέρες μας λέει η μάνα μου θα πάμε στο χωριό, εγώ της έλεγα πως θα πάμε τώρα που δεν έχουμε τον πατέρα. Με μεγάλη συμπόνια και αγάπη μου απάντησε μην φοβάσαι παιδί μου θα πάμε στο σπίτι.

Η επιστροφή στο χωριό έγινε με τον ίδιο τρόπο, όπως ήρθαμε στην Αθήνα. Δεν πήραμε απολύτως τίποτα, μόνο την κατσίκα την Κανέλα.

Στην επιστροφή μας στον Ωρωπό είχαμε κάποιο επεισόδιο, ένας Ιταλός μου πήρε την κατσίκα την ώρα που την έβοσκα. Για καλή μας τύχη περνούσε μια περίπολος από Ιταλούς, άκουσαν τις φωνές, έτρεξαν, του πήραν την κατσίκα και μου την έδωσαν.

Η επιστροφή μας στην Βάθεια έγινε με τον ίδιο τρόπο, μας πέρασε απέναντι ένας βαρκάρης που γνώριζε τον μπάρμπα Γιώργη τον Καραβά. Κάτσαμε δυο μέρες και φύγαμε. Διανυκτερεύσαμε στο Αλιβέρι και την άλλη μέρα ήμασταν στο Αυλωνάρι. Βρήκαμε δυο κορίτσια από το χωριό μας, **την Αμαλία του Χρυσάγη και την Πολυτίμη του Βαρλάμου.**

Είχαν ανταλλάξει κάποια ρούχα από τις προίκες τους και κρατούσαν δύο σακουλάκια στάρι και καλαμπόκι, με αυτό τον τρόπο γινόντουσαν οι ανταλλαγές.

Η μητέρα μου τις παρακάλεσε να με πάρουν μαζί τους, γιατί δεν μπορούσε να πάει μαζί, ήταν πολύ κουρασμένη. Φοβήθηκε μήπως είχε μάθει κάτι η Φανή για τον πατέρα της.

Πήρα την Κανέλα και τις ακολούθησα, φύγαμε βασίλεμα ήλιου, ύστερα από πολλές ώρες φτάσαμε στο Κακολύρι. Η ώρα πρέπει να ήταν δώδεκα, πηγαίναμε από την Αγ. Τριάδα που ήταν πιο κοντά ο δρόμος.

Πάντα μπροστά πήγαινε η Κανέλα και τραβούσε και μένα που ήμουν κουρασμένος. Εδώ θα γράψω ένα περιστατικό που μας συνέβη και έμεινε ανεξιχνίαστο μέχρι τώρα που το θυμάμαι.

Καθώς προχωρούσαμε προς το γεφυράκι στις Κόκκινες ακούγαμε κάποια κλαρίνα και βιολιά να παίζουν στο ποτάμι, όσο προχωρούσαμε ακουγόντουσαν και πιο έντονα. Όταν φτάσαμε στη γέφυρα η κατσίκα σταμάτησε να πηγαίνει μπροστά και έμεινε ακούνητη στο άκρο της γέφυρας. Τα κορίτσια έκαναν το σταυρό τους, εγώ δεν είχα συνειδητοποιήσει τι συνέβαινε και ούτε που φοβήθηκα, ανεβαίνω στο γεφυράκι και τραβούσα την κατσίκα, αυτή έμενε ακίνητη και με τα πολλά, μ' ένα σάλτο βρέθηκε στο άλλο άκρο της γέφυρας.

Συνεχίσαμε το δρόμο την ανηφόρα και τα όργανα πήγαιναν μπροστά. Όταν ανηφορίσαμε και πήραμε το ίσωμα εκεί που είναι ο καινούργιος Αγ. Γιώργης, τα όργανα ακουγόντουσαν στην Άργελο. Ηλεκτρικά δεν υπήρχαν, ο Πύργος ήταν σκοτάδι το ίδιο και το χωριό μας και αν γινόταν κάποιος γάμος, ο κόσμος δεν είχε να φάει, θα έπαιζαν και όργανα;

Έμεινα με την απορία τι μπορούσε να ήταν.

Πήγα στο σπίτι περασμένα μεσάνυχτα, ξύπνησα την θεία την Χριστίνα γιατί η Φανή κοιμόταν στο σπίτι της. Μόλις με είδαν με την κατσίκα ρωτούσαν που είναι οι άλλοι, τους είπα ότι η μάνα και ο Μαρίνος ήταν καλά αλλά ο πατέρας πέθανε.

Στεναχωρήθηκαν όλοι για το χαμό του πατέρα μου, την άλλη μέρα ήρθαν η μάνα μου και ο αδερφός μου και κάπως τα πράγματα ησύχασαν.

Η μητέρα μου δεν τα έβαλε κάτω, τώρα λέει όχι σαν μάνα αλλά και σαν πατέρας θα κοιτάξω να ζήσω τα παιδιά μου αυτά τα δύσκολα χρόνια.

Αυτό το απόσπασμα είναι από το βιβλίο που έχω γράψει η Αυτοβιογραφία μου.

Γιάννης Καλαμπαλίκης

ΥΠΟΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΚΥΜΗΣ
ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

1. Σας γνωρίζουμε ότι την 7-6-2010 διεξήχθη από την Υπηρεσία μας άσκηση καταπολέμησης περιστατικού ρύπανσης του θαλάσσιου χώρου και των ακτών της περιοχής Λιμένα Κύμης από πετρέλαιο DIESEL με την συμμετοχή του Δήμου Κύμης, του Λιμενικού Ταμείου Κύμης, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Κύμης του Αστυνομικού Σταθμού Κύμης και του Συλλόγου Επαγγελματικών παράκτιας αλιείας οι οποίοι διέθεσαν προσωπικό και μέσα, ανταποκρινόμενοι άμεσα σε σχετικό αίτημα.

2. Ο σκοπός της εν λόγω άσκησης κατά την οποία αναλήφθηκαν όλες οι ενέργειες αντιμετώπισης πραγματικού περιστατικού, καθώς και η ετοιμότητα τόσο της Υπηρεσίας μας, όσο και των συνεργαζόμενων φορέων, ώστε να βελτιωθούν τυχόν αδυναμίες και ελλείψεις.

Ο ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ
ΠΛΩΤΑΡΧΗΣ Λ.Σ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΟ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, ο λιγνίτης της ελληνικής γης ήταν γνωστός και στους αρχαίους. Πολλοί αρχαίοι ιστορικοί, όπως ο Παυσανίας αναφέρουν τον άνθρακα της Εύβοιας, ενώ ο Αριστοτέλης αναφέρει τον γαιάνθρακα ως καύσιμο στο βιβλίο του «Μετεωρολογικά». Όπως πιστεύεται οι αρχαίοι έμαθαν για την ύπαρξη του λιγνίτη από τις τυχαίες εμφανίσεις λιγνιτοφόρων στρωμάτων στην επιφάνεια του εδάφους, σύμφωνα όμως με μια άλλη άποψη, η πρώτη επαφή **με στη θέση Καζάρμα, ανάμεσα στην Κύμη και το Βίταλο.** Η θέση εντοπίσθηκε μετά από έρευνες και υποδείξεις Βαυαρών μηχανικών και γεωλόγων. Το λιγνιτωρυχείο της Καζάρμας παρέμεινε υπό κρατική διαχείριση μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1860.

Οι πρώτοι λιγνιτωρύχοι ήταν Βαυαροί στρατιώτες που σύντομα εκπαίδευσαν στις σχετικές εργασίες και ντόπιους από τα γύρω χωριά, **κυρίως από το Βίταλο, τους Μαλετιάνους, τους Ανδρονιάνους, τον Πύργο και τους Καλημεριάνους.**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 44. 1861 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 Αὐγούστου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περὶ μεταλλείων. — Διατάγματα. 1) Περὶ συστάσεως δικαστηρίου ἐφετῶν εἰς τὴν πόλιν Πατρῶν. — 2) Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑποπλοιάρχου Γ. Πιππίνου ὡς κυβερνήτου τῆς Πανόπης, ἀντὶ τοῦ ὑποπλοιάρχου Σπ. Σαγτούρη μετατεθέντος εἰς τοὺς διαθεσίμους. — 3) Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀντιπλοιάρχου Ἐμμ. Α. Μιαούλη μέλους τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βασ. ναυτικοῦ καὶ τῶν ναυτικῶν συντάξεων. — 4) Περὶ διορισμοῦ τοῦ Θ. Παππαμανώλη λογιστοῦ τοῦ Βασ. ναυτικοῦ καὶ κατατάξεώς του εἰς τοὺς διαθεσίμους. — 5) Περὶ διορισμοῦ τοῦ Α. Δ. Θεοδωράκη γραμματέως τοῦ λιμεναρχείου Ὑδρας. — 6) Περὶ μεταθέσεως τοῦ ὑποπλοιάρχου Γ. Π. Μπούμπουλη εἰς τοὺς διαθεσίμους. — Ἀγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Εἰς τὸν ἀριθ. 37 τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1861, δὲν ἐτέθη κατὰ λάθος εἰς τὴν σύνοψιν τῶν ἐμπεριεχομένων, ἡ περίληψις τοῦ Νόμου ΧΟΗ΄. Περὶ διαθέσεως τῶν Ἐθνικῶν ἐλαιώνων.

ΝΟΜΟΣ ΧΛ΄.

Περὶ μεταλλείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοροώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων.

Ἄρθρον 1.

Ὄγκοι οὐσιῶν μεταλλικῶν, ἢ ὀρυκτῶν, ἐγκεκλεισμένοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς, ἢ κείμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς κατατάσσονται εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς κατηγορίας τὴν τῶν μεταλλείων, τὴν τῶν ὀρυχείων καὶ τὴν τῶν λατομείων.

Ἄρθρον 2.

Μεταλλεῖον εἶναι ὁ χῶρος ὁ ἔχων εἰς ὁλέθρας, εἰς κατάγματα, ἢ εἰς σωροὺς τὰ κυρίως καλούμενα μέταλλα· οἷον χρυσὸν, ἄργυρον, λευκόχρυσον, (platine), ὑδράργυρον, μόλυβδον, σίδηρον, χαλκὸν, κασσίτερον (etain), ψευδάργυρον (zing), βισμούθιον, κοβάλτιον, ἀρσενικὸν, μαγγανήσιον, (ἀντιμόνιον) στίβιον, μολυβδαίνιον (molybdéne), οὐράνιον, νικέλιον, χρώμιον κλπ. εἴτε εἰς καθαρὰν κατάστασιν, εἴτε εἰς ὠξυδωμένην, εἴτε εἰς οἱασδήποτε ἄλλας ἑνώσεις.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ χῶρος ὁ ἔχων ἐκ τῶν ἡμιμετάλλων τὸ αὐτουργὲς θεῖον καὶ τὰς παντὸς εἴδους ὀρυκτὰς καυσίμους ὕλας· οἷον ἀνθρακίτην, λιθάνθρακας, γαιάνθρακας καὶ γραφίτην.

Ἄρθρον 3.

Ὀρυχεῖον εἶναι ὁ χῶρος ὁ ἐγκλείων τὸν προσχωματικὸν σίδηρον (minerai de fer d' alluvion), τὰ ἅλατα, τοῦ νίτρου τῆς στυπτηρίας, τοῦ βιτριολίου, τῆς χρυσοκόλλας (Borax) ὡς καὶ τὰ ἐξῆς ὀρυκτὰ, σμύριδα, γύψον, μυλοπέτρας, σάπιον, μαγνησίτην καὶ τὰς βαρικὰς ὕλας, ἀμέσως ὡς τοιαύτας χρησίμους, ὡς καὶ τὰς πισσώδεις, ῥητινώδεις καὶ ἐλαιώδεις οὐσίας, νάφθαν, ἄσφαλτον, πετρέλαιον, ἤλεκτρον κτλ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ λατομεῖα ἐγκλείουσι τοὺς χρησίμους εἰς τὰς τέχνας καὶ πρὸς οἰκοδομὴν λίθους· τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς σχιστολίθους παντὸς εἴδους· τοὺς τιτανολίθους, τὰς μάργας, τὰς ἀκόνας, τοὺς πώρους, τὰς λιθογραφικὰς καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους πλάκας, τοὺς ὀρίτας, τοὺς γρανίτας, τοὺς βασάλτους, τοὺς πυροπωκίλους, τὴν κισσῆριν, τὴν θηραϊκὴν γῆν, τὸν ὀψιανὸν, τοὺς ἀμμίτας, τοὺς πυρίτας καὶ ἄμμους παντὸς εἴδους, καὶ

Ὁ πρῶτος νόμος γιά τά μεταλλεῖα

με το λιγνίτη έγινε όταν ανοίχθηκαν κατά τύχη πηγάδια για νερό μέσα σε κοιτάσματα. Διάφοροι μελετητές –περιηγητές που επισκέφθηκαν την περιοχή της Κύμης, όπως αναφέρει και ο Μιχάλης Ποντίκης στα ιστορικά κείμενά του, στα μέσα του 19ου αιώνα, αναφέρουν ότι τα πλούσια ανθρακωρυχεία της περιοχής φαίνεται να ήσαν και κατά τους αρχαίους χρόνους γνωστά, διότι ευρέθησαν στοιχεία (κοιλώματα, μικρές στοές) από τα οποία συμπεραίνουμε ότι γινόταν εξόρυξη λιγνίτη, σε μικρή κλίμακα για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Από τους μελετητές αναφέρουμε το Γάλλο Ζιλ Ζιράρντ(Jules Girard) που ήταν μέλος της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής και επισκέφθηκε την Εύβοια το 1850, καθώς και τον Γερμανό Ξαβιέρ Λάντερερ (Landerer), που ήταν φαρμακοποιός του βασιλιά Όθωνα και έγινε καθηγητής Χημείας στο Πανεπιστήμιο και Πολυτεχνείο Αθηνών.

Πάντως από τη γνώση των αρχαίων και για διάστημα μεγαλύτερο από δύο χιλιετίες , δεν εκδηλώθηκε κανένα ενδιαφέρον και δεν έγινε καμιά έρευνα για τους ελληνικούς λιγνίτες. **Οργανωμένη εκμετάλλευση έγινε μετά το 1833 με τη διάνοιξη του ανθρακωρυχείου Κύμης,** ενώ το 1861 με την υπογραφή του νόμου περί μεταλλείων ρυθμίσθηκε και θεσμικά η εξορυκτική διαδικασία.(βλ. φωτοαντίγραφο του νόμου)

Η πρώτη στοά για την εξόρυξη λιγνίτη ανοίχθη-

Το 1869 το ελληνικό δημόσιο εκχώρησε την άδεια εκμετάλλευσης λιγνίτη στην **Ελληνική Μεταλλευτική Εταιρεία.** Η εταιρεία αυτή με βάση έρευνες γεωλόγων της, μετέφερε το κέντρο των εξορυκτικών εργασιών από την Καζάρμα στο Έντζι, ανάμεσα στους Καλημεριάνους και τον Πύργο. Ονομάσθηκε Έντζι από το όνομα του Έντς, ενός Γερμανού μηχανικού, διευθυντή της εταιρείας που ξεκίνησε το έργο. Η εταιρεία κατασκεύασε γραμμή ιπποσιδηροδρόμου, δηλαδή βαγονιών που τα τραβούσαν ημίονοι, η οποία είχε αφετηρία το Έντζι και κατέληγε στην Πλατάνα από όπου το κάρβουνο φορτωνόταν στα πλοία. Τότε κατασκευάσθηκε και ο μόλος από τον οποίο γινόταν η φόρτωση, που οι ντόπιοι τον λένε «μουράγιο».

Την περίοδο από το 1870 και μετά άρχισαν μαζικές προσλήψεις προσωπικού από τα γύρω χωριά του Καστροβαλά. Η εργασία στα λιγνιτωρυχεία έγινε πλέον προς το τέλος του 19ου αιώνα η κύρια ασχολία για το εργατικό δυναμικό των χωριών του τότε Δήμου Κοτυλαίων και όχι μόνο. Και ήταν επόμενο με την πρακτική εκπαίδευση διαρκώς νέων λιγνιτωρύχων, να δημιουργηθεί με την έννοια της γνώσης και της εμπειρίας στις εξορυκτικές εργασίες, μια «σχολή της Κύμης», με πανελλήνια εμβέλεια.

Την περίοδο εκείνη η εταιρεία που εκμεταλλεύεται τον λιγνίτη της περιοχής Κύμης, αλλάζει διοικη-

Συνέχεια στη σελ. 6

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΕ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Το σχέδιο «Καλλικράτης» ο Δήμος Κύμης και ο Σύλλογος μας

Το σχέδιο «Καλλικράτης» το επόμενο βήμα του «Καποδίστρια 1» ψηφίστηκε από την Ελληνική Βουλή. Η Δήμος μας βρέθηκε στις πρώτες θέσεις των σχετικών ειδήσεων Πανελλαδικά λίγο πριν τη ψήφιση του σχετικού Νόμου. Ο Σύλλογος μας είχε κάνει σχετική εκτενή δημοσίευση στο φύλλο 73 της εφημερίδας μας «Η φωνή των Ανδρονιάνων- Δένδρων» όταν το θέμα βρισκόταν στα αρχικά θα λέγαμε βήματα του. Η Δημοτική μας αρχή προσπάθησε επίμονα και δυνατά, προσωπικά θα έλεγα πάντως όχι πειστικά, να αποφύγει τη δημιουργία του Δήμου όπως τελικά ορίσθηκε. Και είχε στην προσπάθεια της σημαντικούς συμπαραστάτες πρόσωπα και φορείς. Σαν φορέας δεχθήκαμε παράπονα αλλά και αυστηρές κριτικές γιατί δεν βγήκαμε με τη σημαία στο χέρι υπερασπιστές της θέσης της Δημοτικής μας αρχής. Πράγματι δεν βγήκαμε. Στα Διοικητικά Συμβούλια που μεσολάβησαν από τότε που ξανάρθε στη επιφάνεια (αλήθεια πόσο ξαφνικό ήταν αυτό για κάποιους;) το θέμα με αλλαγμένο είναι η αλήθεια όνομα, αλλά και στη Τακτική Γενική μας Συνέλευση το Γενάρη 2010, οι σχετικές αναφορές είχαν να κάνουν με τη διαπίστωση πως στις νέες συνθήκες για την Τοπική Αυτοδιοίκηση , ο ρόλος των Συλλόγων των πολιτών θα έχει πολύ περισσότερο έδαφος και υλικό να χρησιμοποιήσει και θα είναι αναβαθμισμένος και πιο απαιτητός. Φρόνιμα ποιούντες δεν πήραμε θέση σαν φορέας γιατί δεν θέλαμε να ανακινήσομε σπίθες και δαιμόνια διχασμού στα μέλη, τους φίλους, τους συγχωριανούς για ένα θέμα σημαντικότατο μεν πλην όμως με σαφείς τάσεις κομματισμού του όπως άλλωστε αποδείχθηκε. Ο καθένας είχε και έχει την άποψη του για το θέμα. Ένας Σύλλογος όμως όπως ο δικός μας σε τέτοια θέματα θα πρέπει να έχει πιο σοβαρά υπ' όψη του τις επιπτώσεις μιάς σχετικής απόφασης του και να συμπεριφέρεται με σύνεση.

Μουντιάλ 2010

Το φετινό παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου πραγματοποιείται στη Δημοκρατία της Νότιας Αφρικής, τη μέχρι το πρόσφατο παρελθόν έδρα του μισητού απαρχάιντ. Η συμμετοχή της Ελλάδας με το Γερμανό της ακόμα, είναι από μόνο του ένα θετικό γεγονός και ας σταθούμε σε αυτό. Πολλά γράφονται και λέγονται και είναι αναμενόμενο. Από πολύ θετικά μέχρι άκρως αρνητικά. Ψήγματα αλήθειας ανιχνεύονται στα περισσότερα από αυτά. Σίγουρα το ποδόσφαιρο εδώ και αρκετά χρόνια έχει εξελιχθεί ταχύτατα και διαλυτικά σε πεδίο οικονομικών αντιπαραθέσεων, οικονομικών συμφερόντων με βαθύτερες προεκτάσεις. Όταν μιλάμε όμως για εθνικές ομάδες και μεταξύ των αγώνες, σε συνθήκες εντεινόμενης και διευρυνόμενης παγκοσμιοποίησης, τότε το όλο σκηνικό αλλάζει. Έχει πράγματι μια μαγεία το χρώμα και η ιδιαιτερότητα των ομάδων όπως ξεδιπλώνονται μαζί με την τεχνική και το πάθος των ποδοσφαιριστών μέσα στα γήπεδα. Πολλά μπορεί να διδάξει αυτή η πραγματικότητα ακόμα και αλληγορικά ενεργώντας στη σκέψη και την ψυχή μας. Ακόμα και οι ήχοι από τις βουβουζέλες.

Η Οικονομική κρίση

Αγωνιώδη ερωτηματικά μπορούν ακόμα να αναζητούν και για πόσο απαντήσεις ικανοποιητικές;

-Τι άλλο μπορούσαμε τελικά να περιμένομε από την πολιτική που έχει αναγάγει χρόνια τώρα το τζόγο και την καταγγελία βασικά συστατικά της;

-Δεν πρέπει κάποιος αρμόδιος να μας εξηγήσει τι είναι άραγε αυτές οι «αγορές»; Αυτά τα δάνεια που καλούμαστε να χρυσοπληρώσομε επιστρέφοντας τα για ποιο σκοπό τα είχαμε πάρει ; Ποια θα είναι η συνέχεια για όλους αυτούς τους άδικα και βίαια θιγόμενους μετά τα δύσκολα χρόνια και πόσα θα είναι αυτά; Μπορεί να περιμένει κανείς καλόπιστος καλύτερες προοπτικές από μέτρα που παραβιάζουν το δίκαιο, τη λογική, την ψυχή και την αλήθεια ;

- Πως μπορεί και για πόσο να γίνουν ανεκτές απόψεις θολές και ισοπεδωτικές όπως «όλοι φταίμε» και οι προσβλητικοί συμψηφισμοί και οι αριθμητικές πράξεις στις ανθρώπινες σχέσεις;

- Πως ο σημαντικότερος παράγοντας κάθε δραστηριότητας και της παραγωγικής διαδικασίας, ο άνθρωπος δηλαδή, προδιαγράφεται μεθοδευμένα από κάθε μορφής στεγνό κερδοσκόπο και νομοθέτη ,σε δευτερεύουσας χρήση εργαλείο; Βίαια και αδιέξοδη προσπάθεια η επίθεση κατά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Χρειάζεται να στοχασθούμε βαθειά και θαρραλέα αναζητώντας ονόματα, αιτίες και αφορμές τώρα που τα όνειρα κατηγορούνται ως ένοχα. Απαιτείται η γνώση και η σθεναρή και ακριβοδίκαιη εφαρμογή των συμπερασμάτων που θα βγάλομε. Για να μη πισωγυρίζομε με όλα τα οδυνηρά επακόλουθα. Όχι πια άλλο ψωροκωστεϊνισμό όχι πια άλλο ραβεξυλωνισμό. Και μη ξεχνάμε τα στηρίγματα μας. Τους ποιητές μας αλλά και τις ζωογόνες παρέες μας. Να ξεχωρίσομε μια και καλή το μέτρο από το μέτριο που κάθε άλλο παρά ένα γιώτα είναι αυτό που τα χωρίζει. Να κατακτήσομε την αισιοδοξία με γνώση και ήθος και δύναμη.

Αλιεύματα και αλιεύσεις

Χαρακτηριστικά σχόλια πάνω σε πρωτεύοντα θέματα της επικαιρότητας μέσα από τον τύπο που όπως και να έχει αποτελεί χρήσιμο εργαλείο στην καθημερινότητα μας πέρα από τους πολλαπλούς κινδύνους που πάντως επιφυλάσσει.

-Ο Μπρένταν Μπέρι του συγκροτήματος DEAD CAN DANCE λέει για την κατάσταση στην πατρίδα του την Ιρλανδία μετά τα παρόμοια με τη χώρα μας οικονομικά προβλήματα. «Σήμερα έχουν αυξηθεί το ποσοστό της εγκληματικότητας και οι ανισότητες. Και το πιο θλιβερό είναι πως χάθηκε η ιστορική δυναμική που στηριζόταν σε πατροπαράδοτους δεσμούς επικοινωνίας και αλληλοβοήθειας. Κάηκε δηλαδή το χαρτί που βοηθούσε τους Ιρλανδούς να τα βγάζουν, μια ζωή, πέρα».

- Η Κριστίνα Φερνάντες ντε Κίρτσνερ πρόεδρος της πολύπαθης Αργεντινής που ακόμα προσπαθεί να βγεί από τις δαγκάνες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που κάποιοι παραλίγο να μας το πουν ευεργέτη πριν γίνει και σε μας στενός κορσές… «Οι εικόνες από τις διαδηλώσεις στην Ελλάδα για την οικονομική κρίση είναι παρόμοιες με τα γεγονότα που συνέβησαν στην Αργεντινή το 2001, όταν η χώρα δεν μπόρεσε να πληρώσει το χρέος των 95 δις δολαρίων. Η συνταγή που προτείνεται από το ΔΝΤ και την Ευρωπαϊκή Ενωση για την περικοπή των δαπανών είναι παρόμοια με εκείνη που εφάρμοσε η Αργεντινή. Οι διεθνείς δανειστές ,που εξακολουθούν να προτείνουν τις ίδιες συνταγές, ακόμη δεν μπορούν να καταλάβουν τι συμβαίνει στον κόσμο».

- Ο Γάλλος Ευρωβουλευτής Ντανιέλ Κον Μπετίτ σε συνεδρίαση της Ευρωβουλής για το θέμα της στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας.

«Είμαστε υποκριτές. Τους τελευταίους μήνες η Γαλλία πούλησε στην Ελλάδα 6 φρεγάτες για 2,5 δίς, ελικόπτερα για 400 εκατ….Η Γερμανία πούλησε 6 υποβρύχια προς ένα δις. Είμαστε πέρα για πέρα υποκριτές. Τους δίνομε χρήματα (ΣΣ. Δανεικά με τοκογλυφικό επιτόκιο…) για να αγοράσουν τα όπλα μας... Ζητάω από την Κομισιόν να είμαστε στοιχειωδώς δίκαιοι».

-Ο σκιτσογράφος Στάθης για τον «πόλεμο για τη Δημοκρατία» που διαιωνίζεται εκτός των άλλων και στο Αφγανιστάν.

«…Και όντως ,αν σκάψει κανείς το έδαφος του Αφγανιστάν λίγο βαθύτερα απ' τους τάφους των σκοτωμένων, θα βρει σίδηρο και λίθιο και χρυσάφι και φεγγαρόπετρες!».

Σταμάτης Δ. Σπύρου

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

1) Το χρέος να υπερασπιζόμαστε την πατρίδα, το Έθνος, τη Δημοκρατία και την Ελευθερία. Κυρίως σήμερα, όταν οι απειλές εναντίον αυτών των αναλλοίωτων αξιών παίρνουν μορφές που είναι δυστυχώς εύκολο να υποτιμήσει κανείς σε

μια εποχή επικίνδυνης διάβρωσης αρχών.

2) Την αταλάντευτη προσήλωση στην ελπιδοφόρα ανθρωπιστική πορεία που σμίλεψε η Ορθοδοξία και με βάση την οποία μπορεί η ανθρωπότητα να βρεί διέξοδα στις καταλυτικές προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος.

Η 25η Μαρτίου αποτελεί ημέρα σύμβολο για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Είναι η γιορτή που υπενθυμίζει το δρόμο της τιμής και της υπέρτατης θυσίας, της θυσίας για την ελευθερία. Το μήνυμα της εθνικής παλιγγενεσίας παραμένει πάντα επίκαιρο, συνεχίζει να οδηγεί τα βήματά μας, αλλά και να μας θυμίζει το χρέος μας.

Χρέος τιμής και ευθύνης προς όλους όσους θυσιάστηκαν για την ελευθερία. Όλοι οι Έλληνες θεματοφύλακες και τιμητές των παραδόσεων του Έθνους στεκόμαστε με σεβασμό απέναντι σε όλους εκείνους που έκαναν το όραμα γενεών για ελευθερία πραγματικότητα. Πολλά τα γεγονότα του αγώνα του 1821, θα αναφερθούμε για λίγο στο Μεσολόγγι.

Η Έξοδος του Μεσολογγίου είναι μία σελίδα από τις πιο ένδοξες. Αυτός ήταν ηρωισμός. Να ξέρεις πως όλα είναι εναντίον σου και εσύ να επιχειρείς. Να βλέπεις την εχθρική υπεροπλία και να την περιφρονείς.

Όλα και όλοι να σου φωνάζουν, πως δε γίνεται τίποτα και εσύ να αρνείσαι να συνθηκολογήσεις. Να γιγαντώνεις τη θέλησή σου. Να αψηφάς τον κίνδυνο και να παίρνεις την μεγάλη απόφαση να προχωρήσεις αταλάντευτα. Πού βρήκαν τη δύναμη οι κινούμενες εκείνες σκιές, από την πείνα και τη στέρηση, για να προτιμήσουν το γενναίο ολοκαύτωμα από το μαρασμό; Για την αδούλωτη ελληνική ψυχή δεν υπάρχει ούτε ερώτημα ούτε δίλημμα. Ο πόθος της λευτεριάς γίνεται ο πυρσός στην πυριτιδαποθήκη του ενθουσιασμού που λιώνει τις αλυσίδες και συντρίβει τα δεσμά. Ψυχές που γαλουχήθηκαν με το **«Ελευθερία ή Θάνατος»** δεν γνωρίζουν άλλη λύση από την ηρωική έξοδο. Θαυμάζουμε ένα τέτοιο ψυχικό μεγαλείο, τόσο ξένο συχνά για την υλιστικοκρατούμενη εποχή μας.

Ξεκάθαρα πράγματα. Ο ελληνικός λαός μεγαλούργησε τότε και ανάγκασε μία πανίσχυρη αυτοκρατορία να γονατίσει μπροστά του, γιατί αγωνιζόταν με αδάμαστη ψυχή και πίστη στο δίκαιο αγώνα του.

Πολεμούσε για την πατρίδα, για την ελευθερία, για τη θρησκεία του. Αυτά και μόνο τον γιγάντωσαν και του χάρισαν τη νίκη.

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821.
Ιωάννης Κοντός
δάσκαλος

Φωτογραφίες: Αγγελική Φαφούτη

ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά, έστω και για μια μέρα.
Ας τον δώσουμε να παίξουν σαν ένα πολύχρωμο μπαλόνι,
να παίξουν τραγουδώντας ανάμεσα στ' αστέρια.
Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά
σαν ένα τεράστιο μήλο, σαν ψίχα ολόξεστου ψωμιού
να χορτάσουν μια μέρα τουλάχιστον
ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά
να μάθει έστω και για μια μέρα ο κόσμος τη φιλία
τα παιδιά θα πάρουν απ' τα χέρια μας τον κόσμο
θα φυτέψουν αθάνατο δένδρο.

Ναζίμ Χικμέτ

Ο Ναζίμ Χικμέτ γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1902 και πέθανε στη Μόσχα το 1963.

Ένας από τους σημαντικότερους Τούρκους ποιητές και θεατρικούς συγγραφείς του 20ου αιώνα. Στο έργο του κυριαρχούν οι ιδέες για ισότητα των ανθρώπων.

Έκθεση ζωγραφικής και κατασκευών του παιδικού τμήματος στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων στην αίθουσα "ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ"

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 2010

Η Ελληνική φορεσιά

Γράφει η Μαρουδιά Χρυσάγη, Φιλόλογος

Ίσαμε τις αρχές του 20ού αι. η ελληνική εθνική ενδυμασία συνηθιζόταν σε ολόκληρη σχεδόν την ύπαιθρο χώρα και τα νησιά εκτός από τα μεγάλα αστικά κέντρα. αλλά και από τριάντα ακόμη χρόνων οι ελληνικές φορεσιές εξακολουθούσαν να φοριούνται σε πολλές περιοχές εμφανίζοντας μια αρκετά πολύμορφη εικόνα από πολλά ιδιότυπα και χαρακτηριστικά υποδείγματα. Κάθε τόπος, κάθε περιφέρεια της ελληνικής γης, συχνά ένα και δυο μονάχα χωριά, έχουν ιδιαίτερο τύπο γυναικείας ιδίως ενδυμασίας. Αλλά και κάθε νησί παρουσιάζει τις δικές του φορεσιές εντελώς διαφορετικές από τα γειτονικά νησιά και παράλια. Συχνά μάλιστα στο ίδιο νησί (Εύβοια, Σκύρος, Μυτιλήνη, Χίος, Ρόδος, Κως, Κρήτη, Κέρκυρα κ.λ.π) βρίσκομε πολλά είδη φορεσιάς σε ιδιόμορφο υπόδειγμα.

Α. Πηγές για τη μελέτη της παραδοσιακής φορεσιάς.

Πηγή για τη μελέτη της παραδοσιακής φορεσιάς είναι αρχικά το ίδιο το υλικό, δηλ. οι φορεσιές ακέραιες ή τμήματά τους που βρίσκονται σε μουσεία, συλλογές, χωριά. Η συλλογή άρχισε μόλις στις αρχές του αιώνα μας. **Η παλιότερη και πλουσιότερη συλλογή στην Ελλάδα είναι η συλλογή του Αντώνη Μπενάκη στο ομώνυμο μουσείο.**

Το υλικό που δύσκολα πια μπορεί να βρει σήμερα ο ερευνητής σε επιτόπια έρευνα, είναι ζήτημα αν καλύπτει διάστημα 150 χρόνων. Οι προφορικές πληροφορίες που το συνοδεύουν δεν ξεπερνούν την ηλικία του πληροφοριοδότη. Ωστόσο όμως είναι πολύτιμες όταν μιλούν για χρόνια πριν το β' παγκόσμιο πόλεμο.

Γραπτές ιστορικές πηγές για την έρευνα της ελληνικής φορεσιάς της εποχής της τουρκοκρατίας είναι τα κάθε είδους αρχειακά έγγραφα. Πρωτεύουσα θέση έχουν τα προικοσύμφωνα. Σ' αυτές τις πηγές περιλαμβάνονται και οι περιγραφές και εντυπώσεις των περιηγητών απ' τον τουρκοκρατούμενο ελληνικό χώρο. Ακόμη η φωτογραφία, που στην Ελλάδα αρχίζει να χρησιμοποιείται γύρω στα 1860, αποτελεί αξιόπιστη πηγή , αλλά χωρίς σχόλια. Η αξιοπιστία της όμως κλονίζεται από το γεγονός ότι ο άντρας ή η γυναίκα που φωτογραφίζονται με σκοπό να απαθανατίσουν μια μεγάλη στιγμή φορούν ενδεχόμενα κάτι που τους αρέσει και που μπορεί να είναι κομμάτι από παλιότερη φορεσιά ή δανεικό.

Β. Τοπικές φορεσιές και μόδα.

Αν παρακολουθήσουμε τη ζωή της φορεσιάς μέσα στον παραδοσιακό πολιτισμό, θα ανακαλύψουμε ότι έχουμε μια κίνηση. Μόνο που η κίνηση αυτή είναι πιο αργή απ' την κίνηση της μόδας με τη σημερινή έννοια. Έτσι δηλ. βλέπουμε η παραδοσιακή φορεσιά να ενσωματώνει καινούργια στοιχεία. Οι αλλαγές στη φορεσιά κάθε τόπου, θα πρέπει να ενταχθούν στο πλαίσιο της συγκεκριμένης τοπικής ιστορίας. Στον τελευταίο αιώνα της τουρκοκρατίας έρχονται να προστεθούν επιδράσεις απ' την Ευρώπη λόγω του εμπορίου.

Γ. Διάκριση και λειτουργίες της παραδοσιακής φορεσιάς.

Οι ελληνικές φορεσιές διακρίνονται: Σε πεδινές-γεωργικές, ορεινές-ποιμενικές, αστικές, νησιωτικές. Όλες όμως οι παραπάνω διακρίσεις δε βαδίζουν, κατά γενικό κανόνα, από μορφολογική άποψη, παράλληλα στις διάφορες περιοχές. Τα ιδιόρρυθμα υποδείγματά τους ποικίλουν ανάμεσα στις ενδυμασίες της ίδιας κατηγορίας, ιδιαίτερα μάλιστα, όπως ειπώθηκε, ανάμεσα στις γυναικείες ενδυμασίες που όχι μόνο διαφέρουν από περιφέρεια σε περιφέρεια αλλά πολλές φορές και από χωριό σε χωριό αδιάφορο αν είναι ορεινό ή πεδινό.

Στον παραδοσιακό πολιτισμό η φορεσιά περιέχει ένα μήνυμα ισχυρά κοινωνικοποιημένο, δηλ. συμβατικό και, επομένως υποχρεωτικό. Στην παραδοσιακή κοινωνία τα παιδιά μάθαιναν από μικρά να ξεχωρίζουν τα σημάδια της κάθε φορεσιάς και να προσλαμβάνουν το μήνυμα αν π.χ. μια γυναίκα είναι ανύπαντρη ή παντρεμένη, νιόνυφη, με παιδιά ή χήρα, αν ένας άντρας είναι χωριάτης ή ξωμερίτης, αν είναι γεωργός ή βοσκός κ.λ.π. Όσο μικρή κλειστή και αυτάρκης είναι μια παραδοσιακή κοινωνία τόσο περισσότερο κοινωνικοποιημένα (συμβατικά) είναι τα σημάδια της φορεσιάς Βέβαια οι λειτουργίες που συμπλέκονται σε κάθε φορεσιά είναι πολλές και αξιολογούνται διαφορετικά στην καθημερινή, γιορτινή ή την τελετουργική φορεσιά (γάμος-θάνατος).

Καθημερινή. Γραπτές, προφορικές πηγές και υλικό για την καθημερινή φορεσιά έχουμε ελάχιστα. Από λίγα παραδείγματα που μας είναι γνωστά μπορούμε να πούμε ότι τα υφάσματα ήταν πιο κοινά και κατά προτίμηση από ντόπια υλικά. Η πιο βασική λειτουργία της καθημερινής φορεσιάς είναι η πρακτική δηλ. προστατεύει από το κρύο, τη ζέστη κ.λ.π. Επιτρέπει τις κινήσεις που χρειάζονται για τη δουλειά και γενικά είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες της καθημερινής ζωής.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Το κείμενο θα ολοκληρωθεί στα επόμενα δύο φύλλα

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥ ΣΠΙΤΙ

Όλοι οι άνθρωποι, άνδρες ή γυναίκες, μεγάλοι σε ηλικία, μα κυρίως γέροι, θυμούνται με νοσταλγία το πατρικό τους σπίτι εκεί που πρωτοέκλαψαν ή πρωτογέλασαν, εκεί που τους πρωτομάλωσαν ή πρωτοχάιδεψαν οι γονείς τους. εκεί που έπαιζαν με τα αδέλφια τους τα μεγαλύτερα ή τα μικρότερα. και που κούρνιαζαν τα βράδια στο κρεβάτι τους αγκαλιά, μαζί τους. Εκεί που πρωτοείδαν το χιόνι, τη βροχή, τον ήλιο ν' ανατέλλει ή να σβήνει, να βασιλεύει πίσω από τα βουνά.

Το σπίτι αυτό μπορεί να ήταν καλύβι φτωχικό, στενάχωρο, το θυμούνται όμως σαν παλάτι πλούσιο, μεγάλο σαν ανάκτορο και τη μικρή στενή αυλή του σαν ατέλειωτο χώρο που έπαιζαν.

Εγώ θα προσπαθήσω να είμαι προσγειωμένος, ειλικρινής.

Το πατρικό μου σπίτι είναι κτισμένο στην άκρη του χωριού Δένδρα μάλιστα στη νότια πλευρά του και καθ' όλο το μήκος της αυλής του την καθορίζει το μικρό ρεματάκι του χωριού με τις ελαφριές του στροφές, δεξιά και αριστερά. Τα νερά του το χειμώνα κυλούν πλάι σε όλο το μήκος του σπιτιού πάνω σε καλντερίμι ειδικά φτιαγμένο να μη διαβρώνονται τα θεμέλιά του και πιο κάτω δύο πεζούλες κτισμένες μέσα στο ρέμα σχηματίζουν δύο μικρούς καταρράχτες, που μετριάζουν τη μεγάλη κλίση του, έως ότου φτάσουν στην κάτω άκρη της αυλής. Συνέχεια με τον τοίχο του σπιτιού και σε όλο το μήκος της αυλής μέχρι κάτω στη βρύση του χωριού, υπάρχει τοίχος καλοκτισμένος, γερός, πολύ παλαιά κτισμένος, που στηρίζει την αυλή του ψηλά από το ρέμα.

Το σπίτι το έχει κτίσει ο παππούς μου **ο μάστρο Γιώργης Σπύρου.** Ψηλά στην κορυφή της ανατολικής γωνίας, στο αγκωνάρι, στο σταυρό είναι λαξευμένο το έτος 1893 κατασκευής του. Είναι στενόμακρο όπως όλα σχεδόν τα σπίτια. Η στενή του πλευρά, η όψη του που είναι και η είσοδός του, είναι στραμένη ανατολικά, βλέπει προς την θέση που ανατέλλει ο ήλιος κατά την ισημερία και η μια μεγάλη του όψη νότια για να το λούζει ο ήλιος. Έχει δυο ορόφους, δυο πατώματα. Δυο σκάλες πέτρινες που αρκετά από τα σκαλοπάτια τους είναι από πέτρα συμπαγή, σχηματίζουν ορθή γωνία μεταξύ τους, εξυπηρετούν τους δυο ορόφους. Η πρώτη φτάνει στο ύψος του πρώτου ορόφου και με ένα μεγάλο πλατύσκαλο, το μισό χαγιάτι, που στηρίζεται πάνω σε δυο πέτρινες καμάρες εξυπηρετεί τον πρώτο όροφο. έχει χαμηλό ταβάνι ο όροφος αυτός. Το ολιγότερο από τη μισή του επιφάνεια ήταν πατητήρια, η δε υπόλοιπή του επιφάνεια ήταν στρωμένη με ξύλινο πάτωμα. Είχε τζάκι για ξύλα και για σόμπα αλλά και λεκάνη κουζίνας, νεροχύτη από κατάλευκο μάρμαρο. Το χρησιμοποιούσαμε κυρίως για καθημερινή χρήση, μαγειρείο, τραπεζαρία το χειμώνα, ήταν το χειμαδιό μας. Θαυμάσια χειμερινή διαμονή. Το τραπέζι μας ήταν σοφράς και καθόμασταν για φαγητό γύρω του, σε σκαμνάκια. Επειδή όμως ήταν ζεστός χώρος και αρκετά ευρύς ήταν θαυμάσια χρήσιμο και για ύπνο τα βράδια. Από το πλατύσκαλο της πρώτης σκάλας ξεκινούσε η δεύτερη για τον δεύτερο όροφο και αυτή χτισμένη σε πέτρινη καμάρα. Σε αυτή την καμάρα που μεγάλωνε πολύ, το χαγιάτι του πρώτου ορόφου, τοποθετούσαμε μετά το τέλος της χρήσης τους τα σκαμνάκια, τον σοφρά, το χερόμυλο και τα παπούτσια μας το βράδυ πριν πέσουμε για ύπνο. Στις δύο ισόγειες στην αυλή τοποθετούσαμε πρόχειρα εργαλεία, αγροτικά, σάκους κλπ. Στο μέσον του ύψους των, στους τοίχους, δεξιά και αριστερά, υπάρχουν τρύπες αρκετά ευρύχωρες φτιαγμένες ειδικά για φωλιές να γεννούν οι κότες τα αυγά. Στο κάτω μέρος στη βάση τους τοποθετημένες πλάκες προεξέχουν σαν μπαλκόνι για να πατούν οι κότες πριν μπούν στη φωλιά, αλλά και κατά την έξοδο τους, να κατέβουν. Όλα μελετημένα. Ο δεύτερος όροφος ήταν το επίσημό μας σπίτι, χωρισμένα σε δύο κύρια δωμάτια. Το πρώτο που ήταν και η είσοδος είχε τζάκι στο νότιο τοίχο, ανατολικά ήταν το εικονοστάσι. Εκεί κάναμε την προσευχή μας το πρωί και το βραδύ πριν κοιμηθούμε. Το μέσα δωμάτιο, το μεγαλύτερο ήταν η επίσημη τραπεζαρία, με τα έπιπλα, προίκα της μητέρας μου, με κάδρα στους τοίχους και με τη φανταχτερή λάμπα πετρελαίου. Εκεί στρώνονταν το τραπέζι στο πανηγύρι του χωριού του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου το Σεπτέμβρη. Δεχόμαστε θυμάμαι συγγενείς και γνωστούς από τα γύρω χωριά. Μέχρι και καρπούζια διατηρούσαμε για να κοπούν και να γευτούν οι προσκεκλημένοι μετά το πανηγυριώτικο φαγητό.

Εκεί στρωνόταν το τραπέζι τις επίσημες γιορτές και στις χαρές της οικογένειάς μας.

Έξω ,νότια και ανατολικά, ήταν η ταράτσα από beton arme. Είχε θέα όλη τη γύρω περιοχή και τα απέναντι χωριά. Εκεί στήναμε το χορό όταν ήμασταν νέοι. Το καλοκαίρι τον Αύγουστο πάνω σε πάγκους, τελάρα ή βαγιούλες, απλώναμε τα σύκα για λιάσιμο. Μέσα στο λιοπύρι ασχολούμεθα με το άνοιγμα ή το κλείσιμο των σύκων και όταν έπιανε άξαφνη βροχή, ημέρα ή νύχτα, ήταν μεγάλη ευκολία να τα προφυλάξουμε μέσα στο σπίτι. Κάτω στο ισόγειο που ήταν ένα σκαλοπάτι ψηλότερο από την πλακόστρωτη έξω αυλή, περνώντας κάτω από την μεγάλη πέτρινη καμάρα, μπαίναμε μέσα από μια μεγάλη δίφυλλη πόρτα. Το ένα της φύλλο είχε κοντομοίρι για να είναι στερεά και απαραβίαστη. Αριστερά της εισόδου προς στον τοίχο στη σειρά ήταν τέσσερα πιθάρια μεγάλα για το λάδι του σπιτιού και στη συνέχεια ένα πέμπτο για τις ελιές στην άρμη. Απέναντι της εισόδου, στον τοίχο των πατητηριών, ένα βαρέλι 300άρι με κρασί από μαύρα σταφύλια από το αμπέλι στον Κουβελάρη, προίκα της μητέρας μου και δεξιά της εισόδου, ψηλά δύο ράφια από ξύλο πλατάνας, φαρδιά γεμάτα από εργαλεία του πατέρα μου. Σφυριά, ματρακάδες, καλέμια βελόνια, ροκάνι, πλάνη ίσως να προερχόντουσαν από εργαλεία του παππού μου. Υπήρχε και μια λύρα με δύο χορδές παλιά, φαίνεται ο παππούς μου έπαιζε λύρα. Εγώ δεν τον πρόλαβα, είχε φύγει από τη ζωή πολλά χρόνια πριν γεννηθώ. Ανάμεσα σε όλα αυτά είχε χώρο αρκετό. Από Ιούνιο μέχρι Σεπτέμβρη εδώ ήταν η θερινή μας διαμονή, κατεβαίναμε εδώ είχε πολλή δροσιά. Στρωνόταν ο σοφράς με τραπεζομάντιλο και εμείς παιδιά καθόμαστε σε σκαμνάκια και ριχνόμασταν στο φαγητό. Το μαγείρεμα γινόταν έξω στην άκρη της αυλής πάνω σε σιδερωστιά σε πατινιώτη(σκεύος μαγειρικό πήλινο)και το φαγητό γινόταν πολύ πιο γευστικό από ότι στις σημερινές μεταλλικές κατσαρόλες. Δεξιά στο κυρίως σπίτι, συνέχεια με αυτό και καθ' όλο το μήκος του προς το ρεματάκι ήταν κτισμένο και γερά θεμελιωμένο, οικοδόμημα με στέγη μονόριχτη πλακοσκεπή. Ήταν η αποθήκη του σπιτιού. Μπαίναμε μέσα από μια μεγάλη πόρτα, την πορτέλα. Μέσα είχε βαρέλια για κρασί. Ένα βαρέλι μεγάλο το θυμάμαι τεράστιο, η βαρέλα. Είχε πόρτα ειδική, στην όψη (φουντι). Μπαίναμε μέσα παιδιά, παίζαμε και τραγουδούσαμε και πόση απόδοση είχε η φωνή μας. Εδώ έβγαιναν τα ρουζούνια από τα πατητήρια, από εδώ μάζευαν το μούστο. Τα πατητήρια ήταν ψηλότερα από το δάπεδο της αποθήκης.

Όταν το 36 επέστρεψε ο πατέρας μου από την Περσία που είχε πάει εκεί για να εργαστεί, ξήλωσε την πλακοσκεπή στέγη, έχτισε τους τοίχους έως το ύψος του δευτέρου ορόφου και το σκέπασε με πλάκα beton arme, λίγα εκατοστά χαμηλότερα από το δάπεδό του να μην μπαίνουν τα νερά της βροχής μέσα. Κάτω στο ύψος της μονόριχτης πλακοσκεπούς στέγης, τοποθέτησε πάτωμα, το κατασκεύασε, αν θυμάμαι καλά ο Δεληγιώργης,ειδικός τεχνίτης από τον Πύργο. Έχει θέση, εσοχή για τζάκι δυτικά στον τοίχο και νότια στην ποδιά του παραθύρου γούρνα σκαλιστή σε πέτρα τεφεκέ μονοκόμματη για νεροχύτη κουζίνας. Ανατολικά πλάι στη λεμονιά κατασκεύασε σκάλα από beton arme, με μεγάλο πλατύσκαλο στο ύψος του πατώματος και από αυτό με τρία σκαλοπάτια ένωσε την υψομετρική διαφορά με το πλατύσκαλο, χαγιάτι, πάνω από τις πέτρινες καμάρες. Προς το ανατολικό παράθυρο πλάι στην είσοδο που έμπαινε πλούσιο το φως, τοποθετήθηκε ο αργαλειός κατασκευασμένος από τον παππού μου από ξύλα πλατάνας. Υπήρχε και μασουρίστρα με ξύλινο τροχό περίτεχνα κατασκευασμένος από τον πατέρα μου με την ανέμη.

Δένδρα Κύμης Μάης 2010
Γεώργιος Σταμ. Σπύρου

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ζερμπαλάς Νικ.	50€
Γιάννης & Βάσω Μπελιά	50€
Μπελιάς Νικ. του Βασ.	50€
Παγώνης Αντ.	50€
Παγώνης Γιώργος	50€
Νάνος Γεωργ.	50€
Χρυσάγης Ιωάννης του Δημ.	50€
Χρυσάγης Ιωάννης του Παν.	100€
Δήμου Ευαγγ.	30€
Σπίθα-Κοτρογιάννη Αργ.	20€
Καλαμπαλίκης Ιωαν.	50€
Ντουμάνης Ιωαν.	50€
Γεωργούσης Παναγ.	40€
Κόντου Αρετή	40€
Κλοκωντίνη Καλλιόπη (στη μνήμη της μητέρας της Αικατερίνης Τσιάμη-Μαργιωπίτσας)	**100**€
Φίλη Κοντού-Παπακωνσταντίνου (στη μνήμη του συζύγου της Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου)	**70**€
Σαπουντζής Κων/νος του Νικ.	20€
Κρίνη Κατερίνα του Χρήστου	20€
Μπελιάς Χρήστος του Βασιλ.	20€
Μποκάρη Ελένη	20€
Χρυσάγη - Μελιγκάνου Σταμάτω	100€
Βλαχαντώνης Αντώνης του Ευαγ.	50€
Βλαχαντώνης Ευάγγελος του Αντ.	50€

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η μεγαλύτερη μάστιγα των νέων όλων των εποχών είναι αδιαμφισβήτητα οι ναρκωτικές ουσίες. Πολλά έχουν γραφτεί και ειπωθεί για τα ναρκωτικά, περισσότερα από ένα διεθνή κυκλώματα έχουν στήσει χορό δισεκατομμυρίων γύρω από αυτά ενώ οι ευρύτερες κοινωνικές προεκτάσεις και επιπλοκές που εμφανίζονται από την διακίνηση και τη χρήση τους έχουν ενεργοποιήσει την κοινωνία και την πολιτεία που προχώρησαν στην ίδρυση μονάδων απεξάρτησης, οργανισμών κατά των ναρκωτικών καθώς και γραμμών ψυχολογικής υποστήριξης και συμβουλευτικής παρέμβασης για τα εξαρτημένα άτομα.

Ένα πρώτο βήμα για την καταστολή της χρήσης ναρκωτικών ουσιών είναι η μελέτη της λειτουργίας τους. Πρώτα πρέπει να κατανοήσουμε τι ακριβώς είναι τα ναρκωτικά και ύστερα να προχωρήσουμε στην αντιμετώπισή τους μέσα από την απομυθοποίησή τους.

Τα ναρκωτικά προκαλούν σε πρώτο στάδιο κυρίως νοητική βλάβη, δηλαδή ενεργούν σε περιοχές του εγκεφάλου και ανάλογα με το είδος της ναρκωτικής ουσίας επηρεάζουν διαφορετικά κέντρα προκαλώντας πληθώρα παρενεργειών.

Για παράδειγμα το χασίσι και η κάνναβη, που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν «ελαφριά» ναρκωτικά, προκαλούν βλάβη στην νοητική δραστηριότητα του εγκεφάλου. Οι χημικές ουσίες που εμπεριέχουν ερεθίζουν συγκεκριμένη περιοχή του εγκεφάλου κάνοντας τους χρήστες να αισθανθούν αυξημένη και έντονη διαύγεια κατά την διάρκεια της χρήσης, μετά όμως την πάροδο της επίδρασης των ουσιών, η νοητική δραστηριότητα των χρηστών ελαττώνεται κατά πολύ και πέφτει κάτω από τον γενικό μέσο όρο ενώ ο εγκέφαλος αδρανοποιείται καθώς αντί να παράγει μόνος του τα χημικά συστατικά που χρειάζεται για να λειτουργήσει, περιμένει να τα λάβει έτοιμα με την επόμενη χρήση των ναρκωτικών ουσιών.

Από την άλλη η ηρωίνη, που κατατάσσεται στα «σκληρά» ναρκωτικά, επηρεάζει τα κέντρα του εγκεφάλου που είναι υπεύθυνα για τον πόνο και την ευφορία, αντικαθιστώντας τις έμφυτες ουσίες που ρυθμίζουν τα συγκεκριμένα κέντρα. Η αντικατάσταση των φυσικών ουσιών στα συγκεκριμένα κέντρα του εγκεφάλου από τα χημικά συστατικά της ηρωίνης έχει σαν αποτέλεσμα να προκαλεί ισχυρότατη εξάρτηση καθώς η απουσία της επιφέρει εντονότατους και αφόρητους πόνους. Βέβαια η λίστα των ναρκωτικών ουσιών είναι μεγάλη ενώ η ποικιλία σε μορφή, είδος, συστατικά και παρενέργειες δεν έχει τέλος.

Γενικότερα οι χρήστες ναρκωτικών ουσιών υποπίπτουν σε πολλά σφάλματα αντίληψης, σκέψης και αισθήσεων ενώ συνοδεύονται παράλληλα και από μία σειρά σωματικών βλαβών και παρενεργειών που εξαρτώνται από το είδος και την ποσότητα της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Μερικές από τις σωματικές παρενέργειες που μπορούν να προκληθούν από την χρήση ναρκωτικών ουσιών είναι βραδυκαρδία, αναπνευστικά προβλήματα, υπνηλία, ανορεξία ή βουλιμία, αδράνεια, δυσκολία ισορροπίας και κίνησης, τρεμούλιασμα, λήθαργος, ναυτία, εμετός, έντονη εφίδρωση, υποθερμία, πρησμένο κόκκινο πρόσωπο και κόκκινα μάτια, μείωση της ερωτικής διάθεσης, διαταραχή της γονιμότητας, σάπισμα δοντιών, λοιμώξεις, γάγγραινα, ακόμα και θάνατο.

Η εξαθλίωση των χρηστών από την έλλειψη των ουσιών φτάνει σε παραβατικό σημείο καθώς δεν διστάζουν να κλέψουν, να γίνουν βαποράκια, να βγουν στην πορνεία ακόμα και να σκοτώσουν για να εξασφαλίσουν τη δόση τους.

Δεύτερο βήμα για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών είναι να ενημερωθούμε για τους κυριότερους λόγους και αιτίες που τα άτομα οδηγούνται στην χρήση τους.

Καταρχάς η έλλειψη σωστής ενημέρωσης για το τι είναι και τι προκαλούν τα ναρκωτικά είναι ο βασικότερος λόγος. Οι λανθασμένες εντυπώσεις και ο μύθος για τις δήθεν ιδιότητες τους σε συνδυασμό με την περιέργεια και την εύκολη πρόσβαση σε αυτά είναι τρεις ακόμα λόγοι. Από την άλλη – ειδικότερα για τους νέους που αντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα- η χρήση ναρκωτικών γίνεται είτε για να προσελκύσουν την προσοχή των άλλων π.χ. των γονιών τους είτε γιατί το θεωρούν έναν τρόπο επανάστασης είτε γιατί το εκλαμβάνουν σαν ένα εναλλακτικό τρόπο διασκέδασης είτε γιατί πιστεύουν ότι έτσι θα γίνουν αποδεκτοί και θα ανήκουν σε μία συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων.

Όποιος όμως και αν είναι ο λόγος χρήσης τους, επιβάλλεται η επαγρύπνηση της πολιτείας, των σχολείων, των γονιών, της κοινωνίας στο σύνολό της αλλά και του κάθε ατόμου ξεχωριστά για την σωστή πληροφόρηση γύρω από τα ναρκωτικά και τις επικίνδυνες πνευματικές βλάβες και τις θανάσιμες σωματικές παρενέργειες που μπορούν να προκαλέσουν.

Η παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών που είναι στις 26 Ιουνίου αποτελεί μία εξαιρετική ευκαιρία για την προώθηση μίας μεγάλης καμπάνιας κατά των ναρκωτικών μέσα από τα Μ.Μ.Ε. και τη διανομή σχετικών ενημερωτικών φυλλαδίων ενώ η προβολή του έργου του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (ΟΚΑΝΑ που λειτούργησε το 1995) και του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (Κ.Ε.Θ.Ε.Α. που λειτούργησε το 1983) θα δώσει το μήνυμα της ελπίδας και της δεύτερης ευκαιρίας για τους εξαρτημένους που προσπαθούν να αποτοξινωθούν ενώ παράλληλα θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για τους υπόλοιπους και έτσι θα σώσει πολλές ζωές.

Ενημέρωσε
Βοήθησε
Σώσε Εσένα και τους Συμπολίτες σου.

Τζαφέρα Αγγελική

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΟ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 3

τικά σχήματα και ονομασίες. Την πρώτη δεκαετία του 20ου αιώνα λέγεται πλέον **«Εταιρεία Δημοσίων και Δημοτικών έργων».** Η παραγωγή τότε λιγνίτη στα λιγνιτωρυχεία Κύμης αντιστοιχούσε στο 60% της συνολικής παραγωγής όλης της χώρας.

Κατά την περίοδο των Βαλκανικών πολέμων (1912-1913) η διάδοχη στην εκμετάλλευση των λιγνιτών της Κύμης **«Ανώνυμη Εταιρεία Επιχειρήσεων εν Ελλάδι»** κάνει νέες επενδύσεις κατασκευάζοντας σιδηροδρομική γραμμή μεταφοράς από το Έντζι στον Άγιο Νικόλαο Ενορίας περίπου 8 km και εναέριες γραμμές μεταφοράς από το διάμεσο (κοντά στους Μαλετιάνους) μέχρι το Έντζι και από τον Άγιο Νικόλαο μέχρι το νέο λιμάνι της Παραλίας. Εκεί από μια ειδικά σχεδιασμένη μηχανική εγκατάσταση (γνωστή σαν Ρίχτης που κατασκευάστηκε το 1913), ο λιγνίτης φορτώνεται στα πλοία.

Ανατρέχοντας πάλι στα κείμενα του Μιχ. Ποντίκη, αλλά και σε έκθεση –μελέτη για το **Ανθρακωρυχείο Ανδρονιάνων,** του καθηγητή Ε.Μ.Π. Ηλία Γούναρη το Νοέμβριο του 1919, που ευγενώς μας χορηγήθηκε από το συντοπίτη μας Γεώργιο Τσομάκα, μαθαίνουμε ότι το Ανθρακωρυχείο Ανδρονιάνων ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1916, από την αυξημένη ζήτηση του λιγνίτη ειδικά για τα ατμόπλοια λόγω του πολέμου.

Η «Εταιρεία Ανθρακωρυχείων Κύμης – Ανθρακωρυχείο Ανδρονιάνων», που ήταν γνωστή και ως εταιρεία Βογιατζή, εκμεταλλευόταν δύο συνεχόμενες τοπογραφικές άδειες εκμετάλλευσης με κέντρο των εργασιών της το Ανθρακωρυχείο Ανδρονιάνων, στη θέση Τρίκλινος, που ήταν ο γνωστός μύλος του Σαντά. Από το σημείο αυτό που ήταν ανάμεσα στους Ανδρονιάνους, τους Καρασαλιάνους και τον Πύργο κατασκευάζεται σιδηροδρομική γραμμή μεταφοράς λιγνίτη μήκους 10 km μέχρι το λιμάνι της Παραλίας. Η εταιρία αυτή συνέχισε να δουλεύει εντατικά μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1920, οπότε και διέκοψε την τακτική λειτουργία της. Περιστασιακά όμως συνέχισε να εργάζεται μέχρι και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αναλυτικά στοιχεία για το Ανθρακωρυχείο Ανδρονιάνων θα παραθέσουμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας.

Αντώνης Βλαχαντώνης
Μεταλλειολόγος Μηχανικός

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ

Γράφει η Αρετή Χρυσάγη - Δημητρίου

Ο Άγιος Ιωάννης ήταν γιος του Ζαχαρία και της Ελισάβετ.

Κατά το Λουκά Ευαγγέλιο εμφανίστηκε στο λαό το 29 μ.Χ. Σε ηλικία 30 ετών έφυγε για την έρημο της Ιουδαίας, καλώντας το λαό σε μετάνοια και βαπτίζοντας τους μετανοούντας στα νερά του Ιορδάνη. Ζούσε ασκητικό βίο, τρώγοντας άγριο μέλι και ακρίδες (κορυφές χόρτων, βλαστάρια) και φορώντας μια προβιά. Όταν τον ρωτούσαν ποιος είναι, απαντούσε: «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδό του Κυρίου». Στην πρόσκλησή του προσήλθε και ο Χριστός και βαπτίστηκε στα νερά του Ιορδάνου υπό του Ιωάννη. Ονομάστηκε Πρόδρομος, γιατί η δράση του άρχισε νωρίτερα από το Χριστό.

Είναι ένας από τους μεγαλύτερους αγίους.

Εορτάζεται πολλές φορές το χρόνο. Στις 24 Ιουνίου το γενέθλιο, 7 Ιανουαρίου η σύναξή του, 29 Αυγούστου η αποκοπή της τιμίας κεφαλής του και 24 Φεβρουαρίου η εύρεση της αγίας κάρας του. Κατά τη λαογραφία έχει πολλά ονόματα.

Γιατί στους χριστιανούς συμπίπτει το θερινό ηλιοστάσιο ή ηλιοτρόπιο με την ημερομηνία της γέννησής του.

Τον ονομάζουν Φωταρά, Λαμπαδιάρη, Λαμπροφόρο, Ηλιοτρόπο, Ριγανά, Κλήδονα κ.λ.π.

Επίσης διατηρήθηκαν από τα αρχαία χρόνια διάφορα ειδωλολατρικά έθιμα σχετιζόμενα με τη θερινή εορτή του ηλιοστασίου. Άναβαν φωτιές τις οποίες πηδούσαν πιστεύοντας ότι έφερναν γούρι και υγεία. Πηδώντας έλεγαν μαγικές φράσεις, στίχους, ξόρκια, έβλεπαν διάφορους οιωνούς και έκαναν μαντείες.

Γιορταζόταν παντού με διάφορους τρόπους το θερινό ηλιοστάσιο. Με ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια στις Σκανδιναβικές χώρες με χορούς, γεύματα, μαγείες κ.λ.π. Από πουθενά όμως δεν έλειπαν οι φωτιές. Επίσης γιορταζόταν και ο Κλήδονας που ήταν μια παιγνιώδης μαντεία.

Η λέξη παράγεται από το αρχαίο Κληδών που σημαίνει μαντικό σημείο χωρίς σοβαρή σημασία. Αυτά που διατηρήθηκαν στον τόπο μας μέχρι των ημερών μας ήταν οι φωτιές και ο Κλήδονας. Τα θεωρούσαν έθιμα και τα τηρούσαν με ευλάβεια, μεταδίδοντάς τα από γενιά σε γενιά.

Εμείς τα περιμέναμε με λαχτάρα όχι γιατί τα πιστεύαμε απόλυτα αλλά γιατί έδιναν μια άλλη νότα στη ζωή μας, σπάζοντας τη μονοτονία. Θα σας αναφέρω πως και τι γινόταν σ' αυτές τις δυο εκδηλώσεις, κυρίως για τους νέους. Στην περιοχή μας τότε οι γυναίκες έτρεφαν μεταξοσκώληκες. Αυτοί τρέφονταν μόνο με φύλλα μουριάς. Όταν μεγάλωναν έπρεπε να ανέβουν σ' ένα κλαδί να πλέξουν το κουκούλι. Τότε έκοβαν από τα ρουμάνια ρείκια (ένας θάμνος) τα άφηναν να ξεραθούν, τα τίναζαν να φύγουν τα φυλλαράκια και τα έβαζαν στους μεταξοσκώληκες να πλέξουν το κουκούλι. Το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου έβγαζαν τα κουκούλια και έκαιγαν τα ρείκια στους φούρνους. Οι νεαροί έπαιρναν ρείκια τα έκρυβαν και τα είχαν για τις φωτιές τ' Άη Γιάννη.

Την παραμονή του Αγίου Ιωάννη, 23 Ιουνίου το βράδυ μαζεύονταν στις γειτονιές, έφερναν τα ρείκια και τα μαγιάτικα στεφάνια, άναβαν φωτιές και πηδούσαν πάνω απ' αυτές. Μαζεύονταν μικροί μεγάλοι. Πίστευαν ότι πηδώντας τη φωτιά τρείς φορές θα είχαν καλή υγεία και θα έφερναν γούρι.

Τα παιδιά όμως πηδούσαν συνεχώς, πήγαιναν και σ' άλλες γειτονιές και συναγωνίζονταν ποια γειτονιά θα έχει τη φωτιά με μεγαλύτερη λάμψη. Ήταν μια ωραία σύναξη, ένα πανηγύρι.

Οι νεαροί και των δύο φύλων είχαν μεγαλύτερη επιθυμία για τον Κλήδονα.

Μετά τις φωτιές, αφού έφευγαν οι μεγαλύτεροι μαζεύονταν σε μια αυλή ή πλατεία. Έφερναν μια κανάτα και μέσα σ' αυτήν έριχνε ο καθένας ένα αντικείμενο διαφορετικό από τους άλλους που να το γνωρίζει (κουμπί, δαχτυλίδι κ.λ.π.). Έπειτα μια κοπέλα έπρεπε να πάει να φέρει αμίλητο νερό. Από τη στιγμή που έπαιρνε τον κουβά μέχρι να φέρει το νερό να το ρίξει στην κανάτα, δεν έπρεπε να μιλήσει. Αυτά που είχαν ρίξει στην κανάτα, τα έλεγαν «ριζικάρια». Σκέπαζαν την κανάτα μ' ένα κόκκινο πανί ή φύλλα δάφνης ή μυρτιάς και την έβαζαν σε μια ταράτσα να μείνει όλη τη νύχτα στα άστρα.

Την άλλη μέρα της γιορτής, πήγαιναν στην εκκλησία και το απόγευμα μαζεύονταν σε μια μεγάλη αυλή. Έβρισκαν ένα μικρό αγόρι που να ζουν και οι δυο γονείς του, το ανέβαζαν σε μια καρέκλα, έβαζαν δίπλα σ' ένα τραπεζάκι την κανάτα με τα ριζικάρια και άρχιζε το πανηγύρι.

Ο συντονιστής της γιορτής έλεγε σε έναν από τους παρευρισκομένους με σειρά κι έλεγε ένα δίστιχο ποιηματάκι. Αυτό είχε θέση χρησμού ή προμάντευση για το ερωτικό μέλλον. Ο μικρός έβαζε το χέρι στην κανάτα και έβγαζε ένα ριζικάρι. Σε όποιον ανήκε αυτό το έδινε και σ' αυτόν ανήκε και το δίστιχο που είχε λεχθεί. Άλλο δίστιχο, άλλο ριζικάρι. Αυτό συνεχιζόταν μέχρι να βγούν όλα τα ριζικάρια. Έλεγαν πολύ ωραία δίστιχα ποιήματα αλλά και σατιρικά και πειραχτικά.

Θα αναφέρω μερικά:

«Ανοίγουμε τον κλήδονα με τ' άη Γιαννιού τη χάρη
και όποια είναι τυχερή του χρόνου θα τον πάρει».

«Ανοίγουμε τον κλήδονα να βγούν τα κλειδωμένα
να βγούν τα καλορίζικα τα καλοτυχισμένα».

«Όμορφη παγκαλόμορφη με δαχτυλίδι μέση
θα πάρεις εσύ για ταίρι σου, εκείνον που σ' αρέσει».

«Της πρώτης της καλύτερης καλά θα πάνε ούλα
θαρθεί γαμπρός γυρεύοντας λεβέντης με σακούλα».

«Το κυπαρίσσι το ψηλό, το μεσιανό κλωνάρι
το κοντογειτονόπουλο γυρεύει να σε πάρει».

«Σ' αγάπησε και σ' αγαπά και θέλει να σε πάρει
εσύ είσαι η νύχτα η όμορφη κι εκείνος το φεγγάρι».

Για να γελάσουν έλεγαν ανάμεσα και πειραχτικά:
«Είσαι άσπρη σαν το φούρνο μας και σαν το μαγειριό μας,
μελαχροινή και νόστιμη ωσάν το γάιδαρό μας».

«Όταν στερέψει η θάλασσα και βγούνε τα χταπόδια
τότε κι εσύ θα παντρευτείς με τα στραβά τα πόδια».

«Σα μάθει ο σκύλος γράμματα κι η γάτα να διαβάζει
τότε κι εσύ θα παντρευτείς, να κάνει ο κόσμος χάζι».

«Άντρα η καρδιά της λαχταρά που είναι στη μαυρίλα,
μα ποιος να την υπανδρευτεί τη δίποδη καμήλα;»

Αυτά και άλλα πολλά έλεγαν ώσπου να τελειώσουν τα ριζικάρια.

Όταν η γειτονιά ησύχαζε, μια-μια κοπέλα έβαζε στο στόμα της μια γουλιά νερό από την κανάτα κι έπαιρνε ένα δρόμο της γειτονιάς. Περίμενε να ακούσει ένα ανδρικό όνομα να φωνάζουν. Πίστευε ότι το πρώτο όνομα που θα άκουγε θα ήταν το όνομα του συζύγου που θα έπαιρνε.

Πολλές γειτόνισσες που ήξεραν τη συνέχεια του Κλήδονα, έμεναν πίσω από τις μπαλκονόπορτες και μόλις έβλεπαν μια κοπέλα να περνά άρχιζαν να φωνάζουν κάποιο ανδρικό όνομα.

Αν κάτι ήξεραν γι' αυτήν ότι κάποιον αγαπούσε ή κάποιος την αγαπούσε, φώναζαν το συγκεκριμένο όνομα. Έτσι έμενε ευχαριστημένη και πρόσμενε τη συνέχεια.

Σε άλλα μέρη όταν σκέπαζαν την κανάτα με φύλλα δάφνης ή μυρτιάς, έπαιρναν φύλλα και τα έβαζαν κάτω από το μαξιλάρι να ονειρευτούν τον μέλλοντα γαμπρό.

Αν τα πίστευαν όλα αυτά ή αν έβγαιναν αληθινά τα ονόματα και τα όνειρα δεν ξέρω. Εκείνο που ήταν σίγουρο είναι ότι ήταν μια μέρα όμορφη, διασκεδαστική, γιορταστική, με αρκετή παρέα και γέλια.

Τώρα όλα αυτά έχουν ξεχαστεί.

Υπάρχουν άλλοι τρόποι διασκέδασης.

Όσο για την τύχη έπαψαν πια να την πιστεύουν και αυτήν.

ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, οι συνεδριάσεις του θα πραγματοποιούνται κατά προτίμηση στο χωριό και θα είναι ανοιχτές. Το νέο Δ.Σ. που εκλέχτηκε από τη Γενική Συνέλευση της 31/01/2010 στην Αθήνα συνεδρίασε κατά σειρά όπως παρακάτω καταγράφεται με τα αντίστοιχα βασικά θέματα και αναφορές.

- Συνεδρίαση 14/02/2010 στο χωριό.

Συγκρότηση σε σώμα. Προγραμματισμός δράσης. Ορισμός επιτροπών για την εφημερίδα και το site του Συλλόγου. Πρόταση για συνεργασία με την εθελοντική ομάδα πυροπροστασίας Κονίστρας.

- Συνεδρίαση 07/03/2010 στο χωριό.

Ενημέρωση για τις δραστηριότητες και τις επόμενες κινήσεις του Συλλόγου. Διεξοδική συζήτηση με μέλη της εθελοντικής ομάδας πυροπροστασίας Κονίστρας που παραβρέθηκαν. Οργάνωση έκθεσης αγιογραφίας του κ. Αντ. Βλαχαντώνη στην αίθουσα Ν. Κωτσής στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων. Συμφωνήθηκε η οργάνωση 7μερης εκδρομής στη Βόρεια Ιταλία.

- Συνεδρίαση 25/04/2010 στο χωριό. Ενημέρωση για τις δραστηριότητες και τις επόμενες κινήσεις του Συλλόγου. Αναφορά στην επανασύνδεση της βρύσης στα Δένδρα (θέση Ντερμπεντέρη) με τη πηγή της στα πεύκα (Λυκορέματα). Νέο έργο Σουβάλας για πρόσβαση στη βρύση. Πρόβλημα λειτουργίας του αγροτικού ιατρείου του χωριού. Προβλήματα στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου Ανδρονιάνων. Τοποθέτηση τζαμιών στην Αγ. Παρασκευή. Καθαρισμός και καλλωπισμός στη στάση «Κώτσου».

- Συνεδρίαση 31/05/2010 στο χωριό. Ενημέρωση για τις δραστηριότητες και τις επόμενες κινήσεις του Συλλόγου. Πρόταση μεταφοράς του αγροτικού ιατρείου στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων. Άμεσος καθαρισμός και τσιμεντόστρωση με δαπάνη του Συλλόγου της βρύσης στο Σίφο. Άμεση έναρξη εργασιών για το νέο έργο στη Σουβάλα. Εκδηλώσεις καλοκαιριού –πανηγύρι 7.8.10 με το συγκρότημα της Χαράς Βέρα, σε συνεργασία με την Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων. Ενημέρωση για τη συνάντηση στην Αθήνα της ομάδας για το site με τον διαχειριστή της κ. Δημ. Β. Χρυσάγη. Παρεμβάσεις στο χωριό όψει του καλοκαιριού (καθαρισμός, φωτισμός εσωτερικών δρόμων). Ενημέρωση για την εκδρομή του Συλλόγου στην Βόρεια Ιταλία 17-23/7/10.

Είναι αυτονόητο πως όλες οι συνεδριάσεις έγιναν σύμφωνα με την κατά το Νόμο και το Καταστατικό απαρτία και διαδικασίες.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ-ΔΕΝΔΡΩΝ

Δημοκρατία δεν σημαίνει πως η πλειοψηφία έχει το δίκιο Σημαίνει πως έχει το δικαίωμα να κυβερνάει

Του Κ. Δεληγιώργη

Συμβαίνει πολλές φορές δυστυχώς, σε καθεστώς δημοκρατίας, να εμφανίζονται «πολίτες» που δεν διαθέτουν τον ελάχιστο σεβασμό, στις αρχές της δημοκρατίας και της ελευθερίας της επιλογής, να διεκδικούν θεσμοθετημένες δημοκρατικές εξουσίες, που νομιμοποιούνται με την λαϊκή ψήφο.

Αυτοί οι «κύριοι», εκμεταλλευόμενοι το έλλειμμα (αδυναμία), θεσμικής αποτροπής των πολιτών από τον ρόλο του «πολίτη θεατή», κύρια αιτία της σύγχρονης αδιαφορίας για την πολιτική ζωή, θεμελιώνουν την αρχή μιας πορείας, που οδηγεί στην ανομία, στη μη τήρηση των νόμων και τελικά στην άρση, στην πράξη, της δημοκρατικής λειτουργίας της κοινωνίας μας.

Η ιστορία είναι γεμάτη από τέτοιους τυχοδιώκτες, οι οποίοι δεν στερούνται χαρισμάτων... Έχουν μια πολύ ανεπτυγμένη αίσθηση των δικών τους συμφερόντων και επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν μια προσωπική εξουσία, με τον μανδύα της δημοκρατίας και των θεσμών της, για να τα υπηρετήσουν καλύτερα.

Κάθε φορά που τα καταφέρνουν, εμείς με τις δημοκρατικές μας ευαισθησίες, απλά, περιοριζόμαστε... γιατί έτσι μας βολεύει, να τους καταγγέλλουμε, ενώ στην ουσία, σαν κοινωνία τους επιτρέπουμε, με τις δικές τους «ευαισθησίες», επίσης απλά, να συνεχίζουν να κάνουν την δουλειά τους εις βάρος μας και το χειρότερο, χρησιμοποιώντας μας!

Ο Μπέρναρντ Σω λέει ότι «δημοκρατία είναι το πολίτευμα που εξασφαλίζει, πως ΔΕΝ θα κυβερνηθούμε από ανθρώπους, καλύτερους από ό,τι μας αξίζει».

Έχει δίκιο και θα συνεχίσει να έχει δίκιο, μέχρι τότε που θα πάψουμε να αρνούμαστε, να διαφυλάσσουμε προσωπικά, τον ρόλο που το δημοκρατικό πολίτευμα επιφυλάσσει για τον κάθε πολίτη, αναλαμβάνοντας επίσης προσωπικά και τις ευθύνες που απορρέουν από τον κάθε ρόλο.

Είναι ντροπή, το ρουσφέτι, η συναλλαγή, η διαπλοκή και η ψηφοθηρία να είναι τα μόνα σημεία επαφής μεταξύ πολιτικής και λαού, που διαθέτει και προσφέρει η Δημοκρατία μας.

Είναι ντροπή, ο καθημερινός βιασμός της αξιοπρέπειάς μας και της νοημοσύνης μας ως πολίτες, να έχει γίνει τρόπος ζωής.

Είναι ντροπή, να περιμένουμε, πότε θα γονιμοποιηθεί η απελπισία για να γεννηθούν καινούρια πράγματα στον τόπο μας.

Τέλος, **ίσως να είναι ντροπή,** που ξοδευόμαστε στην παραλυτική γκρίνια και δεν περνάμε έστω, στην εποικοδομητική διαδικασία του γιουχαΐσματος!

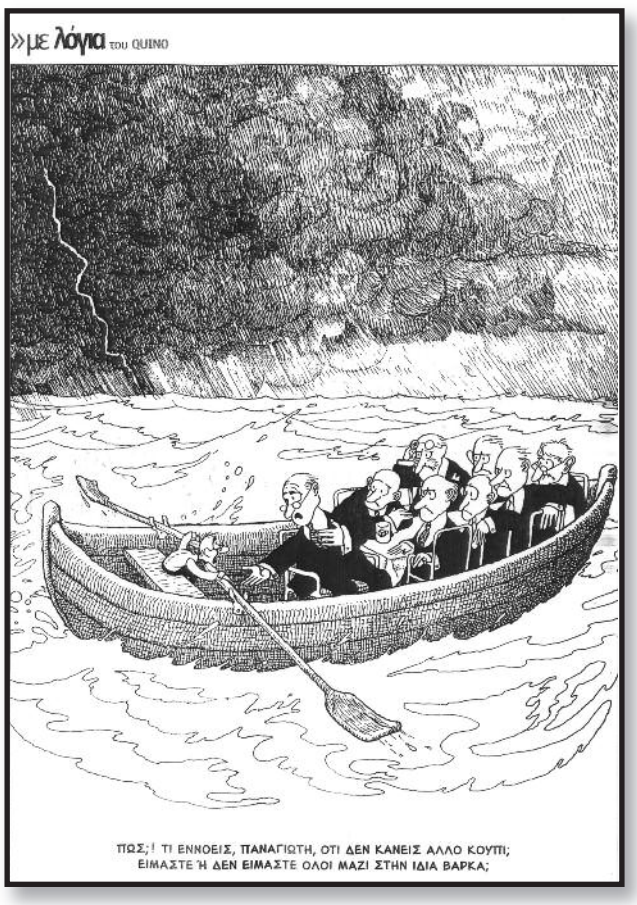

ΥΠΕΡΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΙ

Ο **Γιάννης Γεωργ. Νικολιάς και η Κατερίνα Δημ. Βελισσαράκου** από το χωριό μας είναι δύο από αυτούς τους ζηλευτούς συνανθρώπους μας. Όχι απλά για το κουράγιο και το πάθος τους με τον αθλητισμό και το συγκεκριμένο εξαντλητικό αγώνισμα, αλλά κυρίως για τα μηνύματα που μπορούν και στέλνουν ιδιαίτερα στους νέους και τις νέες με την συνεπή αυτή παρουσία τους στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό. Πρεσβευτές αξιέπαινοι. Πριν λίγες μέρες πήραν μέρος σε αγώνα δρόμου 24,4 χιλιομέτρων που έγινε με Πανελλαδική συμμετοχή στην Ζάτουνα Αρκαδίας. Πρόκειται για το λαϊκό αγώνα δρόμου Α' Θεοδωράκεια που είναι αφιερωμένα στο μεγάλο μας μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη που και στα μέρη εκείνα είχε κάνει εξόριστος από αυταρχικές εξουσίες. Φέτος πήραν μέρος 210 δρομείς άνδρες και γυναίκες, νέοι και νέες.

Ο ΚΟΠΑΝΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ

Όταν η καταγγελία είναι επώνυμη και πειστική δεν μπορείς να την πνίξεις. Ιδιαίτερα όταν έχει να κάνει με θέματα που αφορούν το κοινωνικό σύνολο όπως η δημόσια υγεία , όπως το περιβάλλον. Όταν τέτοια θέματα παραβιάζονται ,συχνά μάλιστα με βίαιο τρόπο, η δημοσιοποίηση της καταγγελίας είναι χρέος και μέρος μιάς ευρύτερης προσπάθειας. Οι φωτογραφίες είναι πολύ πρόσφατες και φέρουν το όνομα του καθενός μας πάνω τους, έστω και ως απλούς παρατηρητές. Γιατί και σε αυτή την περίπτωση έχομε να κάνομε με συνέργεια αφού οι ευθύνες βαρύνουν όλους έστω και αν οι δράστες είναι μόνο κάποιοι από μας και η βαρβαρότητα του γεγονότος καθιστά το ίδιο βάρβαρη την αδράνεια ,ιδιαίτερα όσων το θέμα σκουπίδια είναι υποτίθεται σε πρώτη θέση στη λίστα των καθημερινών ασχολιών και καθηκόντων τους.

Σταμάτης Δ. Σπύρου

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ ΤΗΣ ΓΗΣ, ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΖ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ

Σκορδατσίλες. Έτσι τα λένε στα χωριά μας. Οποιοσδήποτε συνειρμός από το όνομα ή την εμφάνιση τους, είναι προσωπική υπόθεση. Αποτελούν πάντως μιά ακόμα σαφή απόδειξη της ομορφιάς που εξακολουθεί να υπάρχει σφίζουσα από ζωή ακόμα και, στα όχι λίγα, εγκαταλειμμένα χωράφια μας. Περιμένουν και αυτές τη βαρβαρότητα μας… «Τρελή και αδέσποτη» ομορφιά, αποκούμπι ανιδιοτελές και ελπιδοφόρο στο μαύρο τοπίο γύρω μας. Φτάνει για την αντίσταση μόνο η ομορφιά ;

Καλό καλοκαίρι σε όλες και σε όλους. Θα συναντηθούμε.

Ανδρονιάνοι 6/2010
Σταμ. Δ. Σπύρου

Γεννήσεις

Ο Δημήτρης και η Γιάννα Βασιλακάκη (κόρη του Ιωσήφ Βγοντζάκη και της Μαρίας Κολλαρά) απέκτησαν στις 15-5-2010 το τρίτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Βαπτίσεις

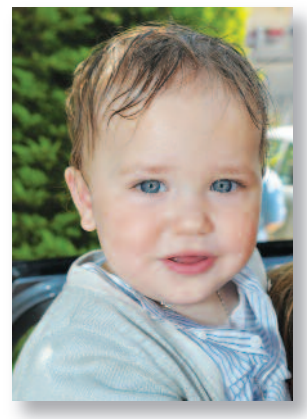

Στις 9/5/2010 ημέρα Κυριακή και ώρα 11.00 στον Ιερό Ναό Αγίας Φιλοθέης στη Φιλοθέη, βάπτισαν τον γιο τους **ΙΩΑΝΝΗ-ΑΝΔΡΕΑ,** η **Ειρήνη Γολεμάτη και ο Βαγγέλης Κωστόπουλος** του Αθανασίου και της Ευαγγελίας το γένος ΤΣΑΓΚΟΥ.

Στις 06/06/2010 ο **Τάσος Νικ. Μπελιάς** και η σύζυγός του **Δήμητρα Μπούρα** βάπτισαν το δεύτερο αγοράκι τους στον Ι.Ναό Αγ.Νικολάου στο Ίλιον. Το όνομά του **Χρήστος.**

Μετά την βάπτιση ακολούθησε γλέντι στο μουσικό μεζεδωπολείο Balsamico.

Προς τον Δήμο Κύμης

ΠΡΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΔΗΜΟΥ ΚΥΜΗΣ
Ανδρονιάνοι στις 24/04/2010
Υπόψη κου ΔΗΜΗΤΡΗ ΘΩΜΑ
ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΥΜΗΣ
Κοινοποίηση
Πρόεδρο και μέλη Τοπικού Συμβουλίου
Δ.Δ. Ανδρονιάνων – Δένδρων

Κύριε Δήμαρχε,
ΘΕΜΑ:
Ζητήματα Δ.Δ. Ανδρονιάνων – Δένδρων

Το έγγραφό μας αυτό αποστέλλεται για την ενημέρωσή σας επί μερικών θεμάτων που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι και οι επισκέπτες του χωριού μας. Πιστεύομε πως θα τύχουν της πρέπουσας προσοχής σας ως σοβαρά και μεγάλου ενδιαφέροντος ζητήματα τα περισσότερα από τα οποία χρονίζουν.

1. Η στροφή «Τσομάκα» στη μέση της διαδρομής Ανδρονιάνοι – Χρυσάγη εμφανίζει πλέον μεγάλο βαθμό επικινδυνότητας ακόμα και όταν καιρικές ή άλλες συνθήκες δεν είναι ευνοϊκές γι' αυτό. Αρκετά αυτοκίνητα έχουν βγεί από το ολισθηρό και κακής κλίσης οδόστρωμα ευτυχώς μόνο με υλικές ζημίες μέχρι τώρα. Στο σημείο αυτό του πολυσύχναστου δρόμου αλλά και σε άλλα σημεία του, απαιτείται η άμεση και δραστική επισκευαστική παρέμβασή σας.

2. Ο ανηφορικός δρόμος πριν την εκκλησία των Δένδρων, εμφανίζει επικινδυνότητα για αυτοκίνητα αλλά και τους πεζούς λόγω φθορών. Αρκετοί πεζοί ηλικιωμένοι όντες, δυσκολεύονται χωρίς κάποια βοήθεια στήριξης και δεν είναι σπάνιες πτώσεις και τραυματισμοί των. Και εδώ απαιτείται άμεση παρέμβασή σας για την αναγκαία επισκευή.

3. Πρόβλημα που χρονίζει επίσης και μας εκθέτει ηθικά όλους αποτελεί η απαράδεκτη αντιμετώπιση κατοίκων και μάλιστα κυρίως ηλικιωμένων και αδύναμων σωματικά, στη μεταφορά των προς και από Κύμη κλπ. Πιστεύομε πως μια κατάλληλη μεταβολή στην εκτέλεση των δρομολογίων του Δημοτικού λεωφορείου αρκεί για να λύσει το πρόβλημα σε μεγάλο βαθμό.

4. Το σοβαρό πρόβλημα από τις κατολισθήσεις και μετακινήσεις εδαφών λόγω των σημαντικών βροχοπτώσεων στο ποτάμι μεταξύ Δένδρων και Κρινιάνων επανέρχεται. Τα τσιμεντένια "στηρίγματα" και οι άλλες κατασκευές έχουν σε μεγάλο βαθμό κυριολεκτικά διαλυθεί και μαζί και ο όποιος ρόλος των. Ρωγμές και άλλα προειδοποιητικά σημάδια έχουν εμφανισθεί και προς τουςδύο οικισμούς. Το πρόβλημα απαιτεί αποτελεσματικότερη της μέχρι τώρα πρόχειρης όπως αποδεικνύεται από τα πράγματα αντιμετώπισης του πριν δημιουργηθούν αξεπέραστα προβλήματα.

5. Η ανάπλαση της παλιάς βρύσης στην κάτω γειτονιά των Δένδρων που οι κάτοικοι της και όχι μόνο από χρόνια τη ζητούν. Θα θυμάστε την ατυχή εξέλιξη της προσπάθειας μας το περασμένο καλοκαίρι μετά από καταγγελία – αναφορά των **κ.κ. Βαρβάρας Βολιώτη και Παρασκευής Μοτσενίγκου** στη Δημοτική αρχή και στην άμεση απόφασή σας (135/7066/8.7.09) για την διακοπή των σχετικών ενεργειών μας. Το έργο αυτό είναι κατά τη γνώμη των κατοίκων με την οποία και μείς ως φορείς συντασσόμαστε χρήσιμο, όμορφο και δίκαιο ως αίτημα. Προτιθέμεθα να εκτελέσομε εμείς το έργο αυτό αν η Δημοτική αρχή δεν το αναλάβει, αιτούμενοι την σχετική άδεια σας με την παρούσα μας.

6. Τέλος επαναφέρομε το αίτημά μας για την κάλυψη της δαπάνης επίστρωσης με μπετόν στο σε προχωρημένο στάδιο έργο μας στη θέση "Σίφος" του Δημοτικού Διαμερίσματός μας όπως μας έχετε υποσχεθεί. Με το άνοιγμα του καιρού θα ολοκληρώσουμε το έργο και η συγκεκριμένη βοήθειά σας είναι το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή.

Κύριε Δήμαρχε,

Καταθέτομε τον προβληματισμό μας και τα αντίστοιχα αιτήματά μας προς την Δημοτική αρχή του Δήμου μας. Παρακαλούμε για την άμεση ενημέρωσή μας για τις δικές σας σκέψεις και τις αντίστοιχες προθέσεις σας, δηλώνοντας πως είμαστε πρόθυμοι αρωγοί όπου και όπως χρειαστεί να δώσουμε το "παρών".

Με τιμή
Για το Δ.Σ. του Προοδευτικού
Συλλόγου Ανδρονιάνων - Δένδρων
Σταμάτης Δ. Σπύρου
Πρόεδρος του Δ.Σ.

Νέα από την Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων

Β' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΤΕΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ — **2ος Όμιλος -- Αγώνες 26**

	ΟΜΑΔΑ	Τέρματα		Βαθμοί
1	Κάρυστος	62-15	47	64
2	Δύστος	60-23	37	59
3	Καλοχώρι	57-24	33	56
4	Ζάρητρα	57-33	24	50
7	Πράσινο	54-43	11	43
6	Αγ. Ελεούσα	37-36	1	36
7	Κεραυνός Χ.	47-39	8	35
8	Άρτεμις	46-68	-22	34
9	Καμάρες	39-42	-3	31
10	Ερμήλιος	47-45	2	29
11	Ανδρονιάνοι	50-55	-5	29
12	Νεάπολη	39-61	-22	27
13	Κάνηθος	31-65	-34	19
14	Αρέθουσα	26-103	-77	4

Ο 26ος Αγώνας της Α.Ε. Ανδρονιάνων
Η Α.Ε. Ανδρονιάνων αγωνίσθηκε την Κυριακή 09.05.2010 στην έδρα της (γήπεδο Κύμης) με την ομάδα του Ερμήλιου από την οποία ηττήθηκε με 3-0.
Σκόρερς :
Α.Αντωνιάδης (46',58΄)-Β.Κωνσταντόπουλος (48').
Μετά την ήττα αυτή η ομάδα του χωριού μας έδωσε αγώνα μπαράζ για την παραμονή της στην κατηγορία.
Αγωνίσθηκε με την ομάδα ΟΠΑ της Αιδηψού του πρώτου ομίλου την οποία και κέρδισε με 3-1. Έτσι την τελευταία στιγμή κερδισε την παραμονή της στη Β' κατηγορία Εύβοιας.
Ευχόμαστε στους παίκτες της ομάδας και σε όσους πάλαιψαν μαζί τους καλό καλοκαίρι. Η άνοδος στην μεγαλύτερη κατηγορία ας περιμένει.